

Alkotmány bíróság

Alkotmány jogi panasz benyújtás

Tisztelt Bíróság!

Részletesen

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG			
Ügyszám:	IV/1206-8/2016.		
Érkezett:	2016 SZEPT 21.		
Példány:	1-1	Kezelőiroda:	
Melléklet:	75 db		71

Volt jogi képviselő benyújtott IV/1206-6/2016 számon az alkotmányjogi panaszt

Dr Bitskey Botond Főtitkár Úr levele alapján, a panasz szakmailag nem megfelelően kidolgozott.

Így az átvételtől számítva 30 nap hiánypótlási lehetőséget kaptam. A kiegészítem határidőn belül leadom.

Mivel lehetőségem van magamat képviselni, ezért Önöknek már elküldtem, most megerősítem
[REDACTED] nem képvisel.

Igyekeztem részletesen megindokolni az ítéletek és hatósági eljárások súlyos Alkotmánysértő voltát, valamint azt, hogy kifejezetten tisztességtelen eljárásokban részesültem, „sőt emberi méltóságomban is súlyos megalázó helyzetbe kerültem, a jogerős ítélet alapján nekem járó összeg jelentős részét elvették, sőt mint a dokumentumok bizonyítják, „elsikkasztották” hatósági és bírósági ítéletek együttesének kimeneteleként.

Így a teljes eljárás Alkotmány ellenes.

Ezt részletesen megindokoltam.

Az eddig beterjesztett anyagot újra beterjesztettem úgy, hogy elé írtam a részletes dokumentált, és jogszabályokkal alátámasztott bizonyítást is.

Az eddig beterjesztett mellékleteket továbbra is beterjesztettnek tekintem, de igen fontos alapvető, és az első anyagból teljesen hiányzó dokumentumokkal kiegészítettem (pl. az egész eljárást megalapozó jogerős járadék ítélettel, stb.)

Átjavítottam a Alkotmány hivatkozott cikkelyeit, valamint az AB-tól való kérést, jogszabályok megsemmisítésére, és ítéletek, határozatok és végzések megsemmisítésére.

A részletes kifejtés után a kiegészített MELLÉKLET listát felsorolom.

Budapest, 2016.09.20

Tisztelettel: [REDACTED]

hemenyesen

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10 / 1206-R / 2016.
Érkezett:	2016 SZEPT 21.
Példány:	1-1
Melléklet:	75 db
Kezelőiroda:	ZS

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az a személyi jövedelem adóról szóló 1995. évi CXVII. törvény -a továbbiakban Szja tv.- 73. § (4) bekezdésének és Szja 1. számú mellékletében foglalt visszamenőleges hatályú alaptörvény ellenességét, szja tv IV 4 § megsemmisítését valamint a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 62. § (5) bekezdésének alaptörvény ellenességét valamint a Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú és a Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú ítéleteinek valamint 10.Fpkh. 01-2010-201., majd 10-Fpkh. 01-13-19, Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. jogerős végzése (kivéve az adóbírság megszüntető részét), valamint a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.30.92762014/48. számú ítéletének és Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 2927339551 és Nemzeti Adó-és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatóságának 3457529. számú közigazgatási határozat alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény, a PM jogszabályok utólagos egyedi érdek alapján valóértelmezési gyakorlatának megsemmisítését. A hatóságok olyan álszófogalási gyakorlatának megsemmisítését, amely nem jogszabályokra, hanem kontrol nélküli magánvéleményekre épül, ugyanis itt egyéni magánérdekek jelennek meg PM és NAV szakmai álláspontként, a Nav olyan gyakorlatának megsemmisítését, amelyben szerződéseket azok tartalmát indok nélkül átértelmezi, a PM NGM olyan joggyakorlatának megsemmisítését, melyben saját érdekében, pénzügyi köteletségének csökkentése érdekében egyedi utasításokat befolyást gyakorol a NAV jogértelmezése és adóztatása felett.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

XX. cikk

(1) Mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

26. cikk

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak. A bírakat tisztségükből

csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet.⁹¹

8. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

Az időbeliségét az előterjesztésnek előző kérelmében a jogi képviselő igazolta

Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú ítéletét 2016. április 28. napján került kézbesítésre

Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. számú végzése 2016. május 18. napján került kézbesítésre

Külön kiemelten kérem megsemmisíteni:

a személyi jövedelem adóról szóló 1995. évi CXVII. törvény -a továbbiakban Szja tv.- 73. § (4) 2007-től 2010-ig visszamenőleg (utána már megsemmisítették)

Szja törvény 1 sz. melléklet 6.2 pontját 2007 -től visszamenőleg (mivel az Alkotmányelleens és súlyos jogsértést és ellentmondást takar)

a csődeljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 62. § (5) bekezdésének hatályonkívül helyezését

valamint a említett 62 § (5) PM (NGM) általi alkalmazási eljárását (szerződés és biztosítási szerződés kötés, és annak eljárását)

az szja IV fejezet 4 §-nak jelen tartalmában való megsemmisítése,(különösen a jövedelem kifejezés használata miatt, mely lehetőséget kap a nettó és bruttó jövedelem adóhatósági és bírósági szándékos visszaélészerű összekeverésére): vagyis használata az egyértelműséget nem biztosítja

Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú ítéletnek, kivéve az adóbírság hatályon kívül helyező részét

Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú végzésének megsemmisítése

A kúriai ítélettel lezárt közigazgatási és polgári eljárások, Adóhatósági határozatok megsemmisítése

KÉREM A JOGELELNESEN SZÉLETETT MEGÁLLAPODÁSOK (MEGÁLLAPODÁS, MEGÁLLAPODÁS PERBEN) MEGSEMISÍTÉSÉT, mert ezek zsarolással, megfélemlítéssel, jöttek létre, és amelyekben FÍT szerint a veelm telejsen érdekkellentétben álló, a hitelezői érdek kijátszásában érdekelt [REDACTED] (KH) felszámoló és PM (hatósági jogkörével durván visszaélve) kényszerítették rám.

A tisztességtelen, alkotmányellenes PM eljárás megsemmisítése, és ennek kapcsán visszaéléssel és zsarolással, információ manipulálással születtett (látszatra szabad döntés alapján) Megállapodás és Megállapodás Perbeli egyezsége iratok, szerződések megsemmisítése,, és a

Panaszos által nem látott előtte eltitkolt PM-KH megegyezések, a PM meghatározatlan, utólagos tartalmú ráutaló magatartásával kialakított államigazgatási eljárás megsemmisítése.

valamint 10.Fpkh. 01-2010-201., majd 10-Fpkh. 01-13-19, Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. jogerős végzése (kivéve az adóbírság megszüntető részét), valamint a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.30.92762014/48. számú ítéletének és Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 2927339551 és Nemzeti Adó-és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatóságának 3457529. számú közigazgatási határozat alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvényt

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

II cikk

XIII cikk

XXIV cikk

XVIII cikk

26 cikk

8 cikk

1. A közvetlen érintettség kifejtése

Panaszos a febti cikkek megsértése miatt 29,5 millió Ft kár és kamatai, 30 millió Ft kár és kamatai, valamint további kb 50 millió Ft kár és kamatai érték, továbbá egészsége, és anyagi helyzete jelentősen károsodott amiatt, hogy a PM (Pénzügyminisztérium) együttműködve az APEH illetve NAV-al és a [REDACTED] ZRT (KH) felszámoló céggel felperest megfosztotta a jogerős ítélet végrehajtásától és az állami garancia (életfogytig tartó járadék esetén, idézett csődtörvény szerint) teljeskörű érvényesítésétől, valamint eljárásokba kényszerítette. E mögött tisztességtelen és kirívóan tisztességtelen eljárások voltak.

Panaszos a Kúriáig minden jogi lehetőséget kimerített.

A PANASZ LÉNYEGÉNEK ÖSSZEGZÉSE:

2007 februárban jogerősen kártérítést ítélt meg a bíróság részemre, életfogytig tartóan. Mivel 2 évig nem volt hajlandó szóba állni velem a PM és a KH rákényszerültem ügyvédet fogadni. (ez eddig több, mint 10 millió Ft kidobott pénz volt).

2009 szeptemberében (mint később kiderült megvezetve, és zsarolás útján) alá lett írva az egyösszegű kártérítés kifizetésére egy Megállapodás és egy Megállapodás perbeli egyezség. Irat.

A PM utalta a 118 M Ft-ot, amiből adóra hivatkozva (szja 73§ (4)) 25 %-t levont a KH (felszámoló). Ez a 25% jogtalan, amiről mára a kúriai ítélet tisztességtelen részei (iratellenes részei)még egyértelműbben megerősítenek.

Ez a 25%, ami 29,5 millió Ft, minden jogi értelmezéstől elvonatkoztatva, vagy jogos levonás, és akkor a NAV számláján kell legyen. Vagy jogtalan és az én számlámon kell legyen. NINCS HARMADIK ÚT!!

A 29,5 millió Ft jelenleg **bírósági letétben** van. Onnan egyedül a KH veheti fel. Mert a NAV 2009 november 12 óta (amióta neki járna, ha adó lenne) soha nem kérte. Ez 5 év után 2015 december 31-el elévült. A NAV nem veheti fel, nem kérheti, és erre a gazdasági eseményre nem lehet már befizetni. Mivel a be nem fizetés szándékos, ezért ezt 200% bírság és késedelmi kamat is terhelné, ha adó lenne.

De nem kellett soha a NAV-nak, ezért ez nem adó!!

Jelen állás: a 29,5 millió nem adó, mert a NAV-nak nem kell, és 2010 október 14-én ezt a határozatot hozta. Én nem vehetem fel, mert a panaszban meghatározott össze ítélet szerint ez adó. A PM és NAV állásfoglalások szerint is adó.

1. Nem kell befizetni, mert nem adó
2. Nem kaphatom meg mert adó
3. Egyetlen szereplőé lehet ez a KH, akinek semmi köze nem lehetne a pénzhez a kógens jogszabályok szerint, 2009 november 12 óta.

Ezt a pénzt a számos ítélet, többek között két kúriai ítélet is megerősítette: **ez Kúriai szinten jogerőssé vált 29,5 milliós sikkasztás**

Bárki ítélt mérlegelt gondosan, vagy tévesen, egyetlen bírósági ítélet (pontosabban: ítéletek együttese) sem eredményezhet olyan helyzetet, hogy a pénzt a KH zsebre teheti. Ha a

jogértelemezések együttese ide vezet, akkor kijelenthető: **súlyos alkotmány sértés keletkezett.**

Ezt a pénzt nem teheti el a tulajdonos (ha ez nem a NAV, ami tény, mert neki nem kellett, akkor csak én lehetek).

Ez a tény bizonyítja a **tulajdonhoz való jogom sérülését**, és a

tisztességes és jog szövegének és elveinek alapján történő jogszolgáltatáshoz való jogom sérülését

Kúriai döntések röviden, lényegi bizonyítékok:

Kfv.I.35.574/2015/6

Ítélet 6. Oldal írja (alulról 2 bk 2 harmada): igénybejelentő maga sem különítette el az adózó és adómentes tételeket. A JOGERŐS JÁRADÉK ÍTÉLETBEN EGYETLEN ADÓZÓ TÉTEL SEM VOLT: CSAK : költség, nettó jövedelem, és nettó rendkívüli erőfeszítés.

EZT AZ ÍTÉLETET MEGHIVATKOZVA LETT Megállapodások kötve. Nem volt mit elkülöníteni. Ennek az iratellenes hamis tényrögzítésnek köszönhetően egyik szinten egyik ítlelet sem fellet meg a tisztességes eljárásnak és ítéletnek. Mivel a bíróságok minden tényről tudtak és panaszos mindent pontosan kifejtett, ezért csak rendkívül súlyos kogsértésről lehet szó. Biztosan állítható, hogy ennyi ítélet alapján a szándékosság, de lagalábbis a pártosság felvethető.

NEM VOLT ADÓZÓ TÉTELEM!!!

6 old 3 bek : szja adózás szempontjából különböző tételekből tevődöt össze: ez nem igaz, adózás szempontjából nem adózó tételek voltak.

KÚRIAI DÖNTÉS HAMIS ÁLLÍTÁSRA ALAPUL!!!! ELKÉPESZTŐ.

Az szja IV fejezet 4 §: a jövedelmet definiálja: lényege jövedelem az, ami még adót tartalmaz. Vagyis nem ítélték meg csak NETTÓ JÖVEDELMEK. A mi a 4 § szerint nem jövedelem.

Ezért kérem a 4 § megsemmisítését, mert a hatóságok és bíróságok teljesen összevissza használják, gyakran – mint most is – visszaélészerűen. A jövedelem csak bruttót jelent!

Azzal, hogy a bruttó jövedelem és a nettó jövedelem kifejezést nem használja, így a jövedelem kifejezés használata keveredik, és keverik is. A bíróság is nettó betérjesztést, jövedelemként ítélt meg. Szövegszerűen látszik, hogy nem bruttósította fel. Mégis egyszer bruttó lett. Ez a súlyos visszaélés ma általános gyakorlattá vált.

Ezzel a 4 § megsemmisítését, azzal, hogy egyértelmű kifejezéseket kell használni, jogszerű, és megindokolt.

Szja IV fejezet 7 § kulcsfontosságú. (nem véletlen, hogy egyik ítélet és Határozat sem hajlandó ez alapján érdemi indoklást tenni.). ez azt mondja (adóalapba nem tartozó tételekről): 1 sz Mellékletben felsoroltak (mint pl. egyösszegű kifizetésnél a költség), vagy amely más törvény szerint adómentes: mint pl. az 7 § (1) (m): a személyi adó kifizetésére más kötelezett. Ilyen a nettóban megítélt járadék elemek, amelyben az 1/2006 PK vélemény alapján a kifizető köteles. Egyébként, ami nem adózik, vagy adózott az mind a 7 § ALÁ TARTOZIK ADÓZÁS SZEMPONTJÁBÓL, VAGYIS NEM KELL KÜLÖN VÁLASZATNI, MERT EGYBE TARTOZIK ADÓZÁS SZEMPONTJÁBÓL. AZÉRT EZ A KÚRIA SZÍNVONALA??? NA NE!

NAV állásfoglalásában írja, a panaszos által kért állásfoglalásban az egyösszegű kifizetésről, ismerve (perekbe csatolva) (2012.február.28: 2888084930 számú):

2 old, 4 bek: „2009 évben a jövedelempótló járadék egyösszegű megváltásának adókötelezettségére az Szja tv. 73 § (4) bekezdésének előírásait kell alkalmazni, amely szerint.....az összeg teljes egészében jövedelem és az adó mértéke 25%..”

Lehet, hogy panaszos jogban járatlan, de azért még magyarul ért: az idézet pontosan azt mondja: **A JÖVEDELEMPÓTLÓ JÁRADÉK EGYÖSSZEGŰ MEGVÁLTÁSA.**

CSAKHOGY NEKEM JÖVEDELEMPÓTLÓ JÁRADÉKOT (SZJA 4 ÉS 7 §-OK) SOHA NEM ÍTÉLTEK MEG. ÍGY AZ EGYÖSSZEGŰ MEGVÁLTÁSRA SEM VONATKOZIK A 73 § (4).

NEM A JÁRADÉK EGYÖSSZEGŰ MEGVÁLTÁSA TARTOZIK AZ ADOTT JOGHELY ALÁ, CSAK A JÖVEDELEMPÓTLÓ JÁRADÉK.

MIVEL ILYET NEM ÍTÉLTEK MEG, ÍGY A JÁRADÉKELEMETEKET SEM KELLETT ELKÜLÖNÍTENI AZ ALAPJÁN, HOGY: ANNAK ADÓJA NULLA, NAGYON NULLA, VAGY ISZONYATOSAN NULLA.

Továbbá a 73 § (4) súlyos ellentmondást és diszkriminatív eljárást takar. Így Alkotmányelelens. Ugyanis ezt alkalmazza a NAV a PM és a bíróságok is akkor is, ha a járadék nettóban és ha bruttóban lett megítélva. Pedig adózás szempontjából azt jelenti, hogy a járadékmegváltás (ugyanazt alkalmazzák tudtommal a egyösszegű mellett a biztosítási szerződésnél is) esetén a már adózott jövedelmet ismét személyi jövedelem adó akarják vonni. Ezt tilzza a kettős adóztatás tilalma.

Nem vonatkozhat ugyanaz az adójogszabály a nem adózott és az adózott jövedelemre.

Így e jogszabály ugyanazt a járadék bírósági döntést, amely nettó pl. 100 e Ft, ha bruttóban ítéli meg, akkor kb 180 ezer Ft jelenérték számítása történik (ami tartalmazza a szja adót, és egészségügyi, és nyugdíj, és egyéb járadékokat is: amit az 1/2006 PK vélemény szerint bruttóítani kell. És azt a kifizető fizeti ki), de lehet nettó 25% adóterhelése is. A két összeg jelentősen eltér (a példában 135 e Ft illetve 75 e Ft lesz) ami teljes jogbizonytalanságot okoz.

Továbbá nem más ez, mint adócsalás Kúriai elfogadása, hiszen a kifizető bruttósítást elkerülve jelentős adót takarít meg.

Adócsalás azonban nem lehetséges, vagyis ez az eljárás nem ad választ: miért lehet adót csalni a PM-nek, de ez alapján bármely magáncégnek, miért fizet adót a járadékos ez esetben a kifizető helyett, mi lesz a PK szerint is jogos nyugdíjjal, vagy ha a sérült ember mégis tud dolgozni (mint én is), akkor miért nem kap táppénzt, miért lehet az eü biztosítást is megtakarítani?

Mivel olyan mértékű visszaélést, manipulációt, sé diszkriminációt jelent, e jogszabályt kérem 2007-től megsemmisíteni.

Szja tv 1 Melléklet 6.2 pontja hasonlóan Alkotmányellenes, érthetetlen, és súlyos jogsértést eredményez, amelltt ellentmond az eddig leírt jogos, törvényes és adózás szempontjából korrekt helyzettel. E szerint az 1988 január 1 napját megelőzően megállapított baleseti és kártérítési járadék (ideértve annak összegű megváltását is) adómentes, kivéve, ha utóbb bruttósították. Az adózattás és a bruttósítás összefüggését erősíti a PK is. Vagyis abból lehet levonni adót, az 1988 előtti járadékból, amit bruttósítottak.

Panaszos járadékát nettóban (vagyis bruttósítás nélkül állapították meg az 1987-es keresete alapján). A döntés 1988 január 1 után történt. Vagyis e joghely alapján (és ahogy panaszos eljárásában minden felsorolt államigazgatási és bírósági intézmény értelmezte) attól lett bruttó, hogy 1988 után született meg az ítélet. Ez alapján (sajnálatos, hogy ezt le kell írnom): ha egy pl. 1985-ös baleset jogerős bírósági ítélete a nettó jövedelemről 1987 december 30-án született, akkor ez nettó, és akkor adózik, ha bruttósítják. Ugyanez az összeg azonban ha a bíró megfázása miatt az ítélet január 2-án lesz, akkor automatikusan bruttó lesz. TÉNYLEG??

A PK szerint azonban bruttósítással lesz a nettó bruttó. Ez a helyzet Alkotmányellenes, így e joghely megsemmisítése visszamenőleg az az egyetlen lehetőség, amely korigálja a helyzetet. Vagy a joghely megfelelő értelmezésének kimondása. Mindkét esetben azonban a panaszos elleni összes eljárás és határozat valamint ítélet, végzés hatályát kell vesse, és meg kell semmisíteni.

Gfv.VII.30.244/2015/4 kúriai döntés kulcs fontosságú elemek:

7 old 2 bek vége: „a megáapodsban a hitelezőnek el kellett volna különíteni a költségtérítést tartalmazó részt a jövedelmet helyettesítő kártérítést tartalmazó járadéktól..”:

Panaszos kezdi azt érezni, hogy hülye, vagy csak annak nézik. Nem kapott jövedelmet helyettesítő járadékot. Mit kellett volna elkülöníteni?

(már felmerül panaszosban, hogy a nettó járadékelemet kellett volna elkülöníteni? De ilyet nem ismer a szja, sé ilyet nem mond ki a Kúria. Adózás szempontból ennek adója nulla. Akkor

mit kell elkülöníteni?? Vagy valami új értelmezése van az szja-nak?? Vagy az van amit gondolok: az szja 4 §-át mindenki úgy értelmezi, ahogy akarja, hogy mi a jövedelem, így a 7 § és a 73 § és minden más paragrafust is.)

NEKEM AZ SZJA 4 § SZERINT NEM VOLT MEGÍTÉLT JÖVEDELMEM. VAGY A NETTÓ JÖVEDEELMPÓTLÓ KÁRTÉRÍTÉST IS ELKÜLÖNÜLTEN KELL KEZELNI? És ennek hol a törvényi helye? Vagy a Kúria a jövedelem alatt nettó jövedelmet ért, és a bruttó jövedelem alatt meg jövedelmet ért??

Ezért kell az említett joghelyeket visszamenőleg megsemmisíteni. Nem hiszem, hogy azért dolgozok rokkantan, hogy ezt a csődtömeget finanszírozzam!

8 oldal közepe: „a Kúria álláspontja a feleknek a megállapodásukban kellett volna a járadék valódi jellegét feltárni. Ha ezt elmulasztották, ez a mulasztás a felszámolási eljárásban már nem pótolható.”

Tényleg nagyon hülye vagyok: hát nem a felszámolási eljárás részeként keletkezett a Megállapodás. A cstv (csődtörvény) 65 § szerint a felszámoló a járadékos érdekében jár el (ere még vissza fogok térni), akkor mit kellett feltárni? A PM a jogerős bírósági döntés kifizetéséért vállal felelőséget. A Megállapodások erre alapozódta, a törvény szerint másra nem is alapulhatnak. Akkor a jogerős bírósági ítéletet kellett volna feltárni? És ez mit jelent. Azt hittem az az, amit a bíró ítélt? Vagy ez már annyira „korrupt rendszer”, hogy az ítélettől el lehet térni? Merre felfele nem, mert akkor a PM alkalmazottja kerül börtönbe. Lefele? Ki az az elmebeteg rokkant, aki kevesebbet szeretne kapni mint ami jár neki?

Ilyen csak akkor van, ha átverik. Erre a PM és KH kiváló eljárást hozott létre kérdés a járadékos átverése, megtévesztése Alkotmányos-e (erre is ki fogok térni, dokumentumokkal) az látható lesz a Kúria feltárása képzelete (rémképzelete) hogyan néz ki a gyakorlatban. A szerződéses szabadság súlyos kényszer megszüntetése.

Röviden: a jogerős ítélet mindent feltárt és ítélt. Ettől felek nem térhetnek el. Mi hiányzik? A feltárás feltárása?

3 oldal alulról 3 bek közepe:

Ismerteti a Kúria az első és másodfok ítéletét, amelyet helyben hagyott(!!!!):

„helytállónak találta az elsőfokú bíróság álláspontját,73 § (4) bekezdése alapján adóköteles jövedelemnek minősül, s

A FELSZÁMOLÓ A KIFIZETÉSKOR HELYESEN VONTA LE S FIZETTE BE A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓ ÖSSZEGÉT.”

SOHA NEM FIZETTE BE!! A MAI NAPIG SEM A NAV MEG NEM KÉRTE.

Érthető a bíróságok álláspontja. Ha a tényeket leírják, akkor meg kell állapítani, hogy panaszosé a pénz. De ha azt a hazugságot írják le valótlan tényként, hogy az adót megfizette, akkor ezzel a Nav álláspontját elfogadják, és kész. Tények? Kit érdekel.

Azért kell az összes ítéletet, végzést és határozatot valamint eljárást megszüntetni, mert:

HA MIND AZZAL A TÉNNYEL KEZDŐDNE, HOGY A FELSZÁMOLÓ LEVONT LEVONT PÉNZ NEM ADÓ, A NAV NEM KÉRTE, A FELSZÁMOLÓNAK NEM KELLETT BEFIZETNIE ÉS BEVALLANIA, NEM KELLETT ADÓIGAZOLÁST KIÁLLÍTANIA ÉS ANALITIKÁJÁBAN SZEREPELTETNIE, AKKOR EZ A PÉNZ CSAK A PANASZOSÉ LEHET.

A továbbiakban egyenként ismertetek panaszom pozitív elbírálására számos súlyosan jogellenes és alkotmányellenes részt.

1/2006 PK vélemény értelmezése

██████████ 012 májusi állásfoglalás szerint, az egyösszegű kifizetéshez kért állásfoglalásában a PK alkalmazását közölte: „bruttósítani kell” 8alulról 4 bek utolsó sor.

Ez adóigazgatási eljárásban kell, vagyis kötelezően alkalmazandó. EZ NEM POLGÁRJOGI TANÁCSADÓ SZOLGÁLAT. A Nav I fokú határozata (17.old) viszont azt írta, ezzel a PK-val menjek bíróságra, ne a Nav-tól kérjem számon. AKKOR EZEK SZÍVATJÁK EGYMÁST, MEG A POLGÁRI KOLLÉGIUM ELNÖKÉT?

ÉS ÉN MELYIKNEK HIGGYEK? Tényleg ugyanazt az összeget ha akarom bruttó, ha akarom nem. És mi van a nyugdíjárulékkal?

A 73 § (4) példálózva sorol fel: életjáradékot, tartásdíjat, jövedelem pótló felelősségbiztosítást, meg hasonlókat. A hasonló adózás szempontjából mi? Ugyanis a felsoroltak mindegyike (lásd még szja 63 § és szja 64 §) bruttó jövedelem, amely 25%-al adózik. Vagyis a 73 § alkalmazása mindezek alapján: bruttósítás utáni 25 %. Bruttósítás: szja és egyéb járulékok.

A jogszabályok együttesen sem mondanak semmit a járadék nyugdíjrészéről. Pedig az jár nekem, még a kifizető a nyugdíjárulékot nem teheti zsebre. A közigazgatási perben bizonyítási indítványom volt a Nav ez irányú gyakorlatának (PK alkalmazás, bruttósítás) megkérdése, de a bíróság ezt megtagadta. Vagyis a ██████████ a PK a 73, 64 §-ok stb egybeolvasása alapján elég nyilvánvalónak látszik, hogy velem szemben egyedi jogalkalmazás folyt, úgy, hogy: **én követeltem azt a bruttósítást, amely nekem biztosítja a járandóságomat, a Nav-nak pedig a törvényes nagyságú bevételt. A Nav pedig a felettese a PM állásfoglalása és belső jogsegélye alapján ragaszkodott ahhoz, hogy**

kevesebb adót akar, és ezért kb. 3 millió Ft-ra meg is büntetett. A PM ebbena helyzetben, amikor ő az adófizető állásfoglalást sem adhatja, hiszen saját érdekében jár el.

Mi több, a kifizetés is és a belső jogsegély adása is [REDACTED] költségvetési főosztályvezető nevével van aláírva, sőt a Megállapodás diktált szövege is (lásd a mellékelt dokumentumokat). Ez az összefonódás jog (KET) és alkotmányellenes.

Állásfoglalások

[REDACTED] (15857/1/2009, 2009 nov.5): pontosan írja: „egyösszegű ..25% függetlenül attól, hogy adott esetben költségelemet is tartalmazhat”

Szja 1 Melléklet adómentes 6.7 § ©: „a költségtérítést és a jövedelmet helyettesítő ...járadék (vagy annak egyösszegű megváltása) esetén a költségtérítő rész.”

[REDACTED] nem azt mondja, hogy bizonyos esetekben, mikor Akkor a költségtérítő rész adózik, mert ilyen és ilyen jogszabályt is figyelembe kell venni. Azt mondja minden esetben. Ez pontosan ellentétes a jogszabállyal.

[REDACTED] (2009 december: a meg nem fizetett és jövőbeni megállapodás, nem részletezi ... az adókötelezettség szempontjából sem lehet megbontani”

Nem értem, a Megállapodás részletezi az elmaradtat és a jövőbenit.

(önök értik, és azt, hogy erre a két dologra egyetlen bíróság és Nav határozat sem reagált? És az AB érti, hogy [REDACTED] a 2 állásfoglalására sem reagált senki, a Kúria sem? Pedig az alapján cselekedtem!).

A Ptk, a Pp. az szja, az Arj és a Ket egyetlen joghelye sem engedi meg a válogatást. **Kivéve a közigazgatási bíróság, amely ezt ki is mondja.**

[REDACTED] (16362/2009/2) bek: ez szószerint megegyezik azzal, amit [REDACTED] mint saját véleményét írt. Sőt a 3 sorban „megítélésem szerint” még ezt is parancsba kpta, hogy így fejezze ki magát: megítélésem szerint.

Minden bíróság két állásfoglalást közöl: [REDACTED] aki még a veszteső helyét is diktálta. Ez is jogszerű. Ez a hatósági eljárás, vagy a PM diktálja a Navnak mi az érdeke, a bíróság meg még azt is leírja a KH befizette az adót.

Papp 2009 december 10: „megfontolandónak tartom adózónak adott tájékoztatást az ellenőrzési, illetve adóeljárási osztályra átadni.”

Mit jelent ez? **Mit kell átadni azon, ami rendszeres gyakorlat? Persze, amely most keletkezett új értelmezés, azt át kell adni.**

VAGYIS: CSAK AZ ÉN 29,5 MILLIÓM, VAGY BRUTTÓSÍTÁSSAL KB 59 MILLIÓ Ft járadékom (tényleges szakértés alapján BRUTTÓ KB 350 MILLIÓ járadékom eltulajdonítása) mostantól új jogi kreatív megoldásokat kíván. Ez lesz az új jogértelmezés. Járadékos: meg kussoljon. Éljen a kúria és a többi hatóság és bíróság!

██████████ két vélemény. Miért érekes ez: mert az egyetlen amely az adóeljárás értelmezését és a használt jogszabályokat közli az adóeljárásban. Különösen értékesé teszi egyes általam hivatkozott elemeit, hogy senki nem volt hajlandó reagálni rá: a Kúria sem. Vagyis valami nagy baj van a jog alkalmazással. **Ami alapján panaszosnak lenne igaza azt elhallgatják.**

Belső jogsegély: Nav kérte. A Ket alapján ennek tartalma: más hatóságnál keletkezett irat vagy adat átadása.

██████████ NAV (2012 július 2 belső jogsegély kérése: dokumentumokat kér.

Válaszában ██████████ (vagyis saját ügyében): „a megállapodásból kiderült az is, hogy brutó összegről volt szó, tekintettel a megállapodás 7 pontjára és az szja törvény 73 § (4) bekezdésére is.”

Vagyis. ██████████ aki ráutaló magatartással értelmezte a szerződést, most közli, hogy mire gondolt amikor ráutaló magatartást tanúsított a maga által diktált szerződési blanketta ügyében. Ez nem látni pontosan, irat vagy adat. Ugyanis ██████████ mont mit gondol arról, hogy akkor mire utalt rá, az panaszosnak nem tűnik egyiknek sem.

Megállapodás (ezzel foglalkozok a következő pontban: a 7 pontjában azt írja: „a 73 § (4) bekezdés szerinti adó megállapításáról és kifizetéséről a felszámoló gondoskodik. Ez nem tartalmazza, hogy az összeg bruttó. Mint már kifejtettem, a jövedelempótló járadék tartozik a 73 (4) alá, ami nekem nem volt.

Továbbá a 73 § (4) szerinti szövegből szándékosan itt is, és a blankettában is kihagyták a levonás szót. A 6 pontban: a 118 M összeg kifizetése (nem levonás utáni kifizetése.

Vagyis: levonás nélküli NETTÓ kifizetésről szólt az ajánlat, azt írtam alá. A megállapodásból az **DERÜL KI, A FELEK A NETTÓ ÖSSZEG KIFIZETÉSÉBEN ÁLLAPODTAK MEG. A RÁUTALÓ MAGATARTÁS SEMMI MÁS NEM LEHETETT, MINT EZ.**

Az dó (ha van) kiszámítása a felszámoló felelősége, az utalása is az (amit viszont soha nem tatt meg a mai napig). Az, hogy honnan származik az összeg, az a szerződéstől függ. Ha a 118M adólevonás utáni kifizetés a szerződés szövege, és a 7 pontben benne van a levonás akkor írták alá azt amir ██████████ iratként odaemlékezett.

Ha azt írták alá, hogy a 118 M kifizetése (és nincs levonás), akkor nettóban állapodtak meg.

Ha ██████████ másra emlékszik, az belső jogsegélyben és jogban is érdektelen (az ő titkolt gondolata).

A Perbeli Megállapodás pontosan le írja még egyszer, hogy az adót a PM által utalt pénzből fizeti ki és 118 M utalása történik nekem.

Az a vicces, hogy a PM úgy nyilatkozott a Nav kérdésére, hogy a Prbeli Megállapodást nem hagyta jóvá. JA!! 2012-ben derül ki, ki mit gondolt és mit hagyott jóvá? Ráutalva.

A 118 M kifizetésén azt értette, hogy nem ennyit fizet ki.

Ez nem más, mint a PM a Nav és a KH összejátszása arra, hogy az adót nem kell befizetni, le kell vonni és eltenni.

VÉLHATŐLEG [REDAKTOR] RÁUTALÓ MAGATARTÁSSAL AZT IS JÓVÁHAGYTA, HOGY A FELSZÁMOLÓ NE FIZESSE BE AZ ADÓT, NE VALJA BE, ÉS NE ADJON ADÓIGAZOLÁS, ÉS NE KÖNYVELJE LE ADÓKÉNT.

ÉN MEG RÁUTALÓ MAGATARTÁSSAL (AZZAL, HOGY EZT NEM FOGADTAM EL) AZ BEL NEM FOGADÁSSAL ELFOGADTAM, HOGY MIT GONDOLT MOST [REDAKTOR] ARRÓL, MIRE UTALT RÁ ADORJÁN AKKOR, ÉS MELYIK SZERZŐDÉSRŐL MIT GONDOLT TITOKBAN.

EZ JOGÁLLAM, VAGY A HATÓSÁGOK SÚLYOS VISSZAÉLÉSE, AMELYET AZ AB-NAK MEG KELL SEMMISÍTENI.

Megállapodások és létrejöttük Alkotmány ellenes gyakorlata

A Megállapodás: 6 pont:

„A FELSZÁMOLÓVAL ÉS A MAGYAR ÁLLAMMAL SZEMBEN SEM JÁRADÉK, SEM PERKÖLTSÉG, ILLETVE MÁS JOGCÍMEN TOVÁBBI IGÉNYT NEM TÁMASZT.”

A PM a törvényi kötelezettségét ahhoz a feltételhez köti, hogy egy magáncég, a KH ellen semmilyen perköltséget, vagy más címen további igényt panaszos nem érvényesít. Az Állam egy magáncég érdekének szolgálatához köti a törvényi kötelezettségének elegettevéését.

Miről van szó? Arról, hogy a Perbeli Megállapodást pontosan ismerte a PM és gyakorlatilag ottani érvényesíthető igényekről kellett lemondanom, vagy egy fillért sem kapok a jogerős járadékból. Mi perelhető még a KH ellen? 2004-ben indult a felszámolás, és már ekkor kiderült, a [REDAKTOR]nak nincs vagyona (aki ellen a járadékper folyt, mint egészségügyi károkozó). Ekkor már 2 éve 160 ezer Ft ideiglenes intézkedés volt érvényben havi járadéka, amelyet be kellett volna jelentenie, de nem tette. 2007 februártól jogerős lett a havi 536 e Ft járadék, amit 2 évig nem volt hajlandó bejelenteni. A PM meg hiába kapta meg tőlem az anyagokat, VELEM NEM VOLT HAJLANDÓ SZÓBAÁLLNI.

Ezután lett beperelve a KH. Ekkor lépett csak. Az állam kizsarolta: vagy soha nem látok pénzt, vagy a perből, kamatból (ez utóbbi több, mint 5 millió Ft volt) perköltségből, illetékből álló költségeimről lemondok.

Vagy nincs pénz: ha vitetkozom, akkor nő a kifizetés elhúzódása, nő a kamatveszteségem, és a végén mégis lemondanak.

Volt persze még egy lehetőségem: erre vártak: **MEGDÖGLÖK-E. vagyis az állam a gyógyszerköltségek visszatartásával erre játszott a KH érdekében, vele kooperálva.**

Megállapodás létrejöttének folyamata:

Ez azért rendkívül fontos az alkotmányosság illetve az Alkotmánynak való megfelelésség szempontjából, mert ebből látszik, hogy a hatóságik hogyan veszik semmibe az alkotmányos követelményeket, és ez hogyan legalizálódik a bírósági döntésekben.

A perindítás után PM felszólításra ült le csak a KH a járadékról tárgyalni, és egyidejűleg bejelentette a járadéki igényt, a jogerős per iratait elküldte a PM-nek. A PM tőlem 2 évig ezeket semmibe vette, pedig már 207 tavaszán megkapta a dokumentumokat. A KH pedig közölte: majd akkor terjeszti a PM elé, amikor az ügyvédje úgy véli. Kb 4-8 alkalommal sem sikerült sem telefonos, sem levélben való felszólításra elérni, hogy bejelentse. A PM tudta, de nem fogadta el tőlem. Egy állami törvényi kötelezettség, amely nem érvényesíthető csak egy magáncég érdekei mentén.

A KH közvetítette a PM kéérését: jelöljem meg azt az összeget, amit kérek. Szakértést kértem az egyösszegű megváltáshoz (hiszen ez egy jelenérték számítás a várható élettartamra, várható kamatokkal, adókkal). Ilyen nincs és nem is fogadnak be. Számításaim szerint kb 160M volt a nettó fizetendő. A KH közölte 100 M feletti ajánlatot nem is vesz át. Mivel kellett a gyógyszer, 115 M ajánlatot írtam bemutatva, ez egy jelentős engedmény. Erre nem is voltak hajlandóak hónapokig tárgyalni.

Kérték, hogy adatokat adjak, mert biztosítói ajánlatot kér. Adatokat megkapták, a biztosítói ajánlatot magkapták, annak tényét letagadták.

Végül közölték ha 110-115 M közötti ajánlatot adok, azt elfogadják, 120-at írtam le (már nagyon kellett a pénz a gyógyszerekre). Erre a KH közölte a PM 118 felett nem fizet. Közben átadták a kötelező szerződést, amit a PM diktált, vagyis leírt, azzal ebben semmilyen változtatást nem tűr el.

Volt még egy választási lehetőségem, hogy a KH biztosítási szerződést köt a nekem folyósítandó járadékra (később megtudtam, ott is olyan szerződést kötnek, amelyben a gyógyszerköltség is adózik), de ennek tartalmáról semmit nem voltak hajlandóak közölni. Ha az egyösszegű szerződés diktált szövegét nem írom alá, akkor biztosítási szerződés lesz. Ha azt sem írom alá, amit ott elem tesznek, akkor azt a járadékról való lemondásként értelmezik és semmit nem kapok.

EZ NEM SZABAD SZERZŐDÉSKÖTÉS,, HANEM ZSAROLÁS: MAGAM RÉSZÉRŐL ELKÉPESZTŐNEK TARTOM, HOGY A BÍRÓSÁGOK A ZSAROLÁST, SZABAD AKARATÚ SZERZŐDÉSKÖTÉSNEK NEVEZIK.

EZ A ÍBRÓSÁG JOGVÉDELMI FUNKCIÓJÁT, VAGYIS ALAPVETŐ ALKOTMÁNYOS SZEREPÉT KÉRDŐJELEZI MEG.

Az is kiemelendő, hogy arra kényszerítettek, hogy lemondjak egy törvénytelen ségek sorát elkövető magáncég, a felszámoló ██████████ ZRT elleni polgári peres jogérvényesítésről. Pontosan látható: ingyen.

ZSAROLÁS KÖVETKEZMÉNYE:

A csődtörvény szerint az állam fizeti meg az éltfogytig tartó járadék összegét. Vagyis az állam a teljes jogerős ítéletért fizetési kötelezettséggel tartozik

Azonban az állam ehhez a kifizetéshez egy olyan polgári szerződés megkötését írja elő (ennek jogi feltételei nem találhatóak meg: ez egy PM által kialakított, jogilag semmi garanciával és kötelezettséggel, szabályozással nem rendelkező eljárás). Vagyis az állam jogi kötelezettségét egy polgári szerződéshez köti, amely feltételeit „mögöttesen” diktálja

A PM nem aláírom a szerződésnek, a ██████████, mint csődbe ment cég sehol nincs, helyette a KH felszámoló jár el. Járadékkal a PM szóba sme áll, miközben elküldi a kötelező szerződési mintát, diktálja, hogy mi lesz a feltétel. Nettó szerződési ajánlatot ad (118 M kifizetése, 7 pont: nincs levonás), majd ráutaló magatartással hagyja jóvá, amit később szabadon értelemez.

Alternatíva: panaszos semmit nem kap. Nem lehet szabad szerződés, és nem érvényesülhet a szerződési szabadság: a vagy aláírja, vagy a törvényes kötelezettségemet nem teljesítem mondja, aki nem is aláíró, aki mindent diktál, de nem lehet vele tárgyalni.

EZ ALAPVETŐ ALKOTMÁNYOS SZABADSÁGJOGOKAT TEKINT SEMMIBEN, ÍGY OLYA MÉRTÉKBEN JOGELELENS, HOGY A xxiv Alkotmányos cikkelyt egészen biztosan sérti.

Számszakilag: 88,5 milliót kaptam miközben 50 millió volt az elmaradt, 5 millió volt a elmaradt kamata, és 536 e Ft nettó volt a havi jogerős járadék. Ez évi 6,4 Millió járadék. Mivel az elmaradt 2009 augusztusig lett számolva:

ENNEK KÖVETKEZTÉBEN A KAPOTT ÖSSZEG KEVESEBB, MINT 6 ÉVI JÁRADÉK VOLT. VAGYIS 2014 VÉGÉIG KAPTAM MEG AZ ÉLETEM VÉGÉIG FOLYÓSÍTANDÓ JÁRADÉKOT. EKKOR 60 ÉVES VOLTAM. MIVEL EZ SÚLYOS BETEGSÉG, DE AZ ÉLETET NEM VESZÉLYEZTETI, EZÉRT – MIVEL NEM DÖGLÖTTEM MÉG MEG – STATISZTIKAILAG, LEGALÁBB 25 ÉVEM VAN HÁTRA.

EZ OLYAN MÉLTÁNYTALAN ÉS EMBERTELEN, OLYA MÉRTÉKBEN MEGVONJA A GYÓGYSZERES KEZELÉSEM TÖRVÁNY BIZTOSÍTOTTA ALAPJÁT IS, HOGY NAGY FÁJDALAMK ÉS KÍNOK KÖZEPETTE KELL LEÉLNEM HÁTRALEVŐ ÉLETEM JELENTŐS RÉSZÉT, AKÁR ÉVTIZADEKIG.

EZ AZ EMBERTELEN BÁNÁSMÓD, AZ EGÉSZSÉGHEZ VALÓ JOG ÉS A TISZRTLESSÉGES ELJÁRÁS MINDEN ELEMÉT RENDKÍVÜL SÚLYOSAN SÉRTI.

MENNYI JÁRT VOLNA?

1. A perek során kiderült, hogy a KH és PM megszerezte a biztosítási ajánlatokat, amely szerint mindhárom biztosító csak a jövőbeli járadékra 130 millió feletti összeget számolt – a nettó összegben (jelenértékre diszkontálva: ez ugyanis a biztosítási matematika alapja).
2. Az is kiderült, hogy a PM ebből (amit eltitkoltak előlem, sőt a KH még perben is megtagadta kiadását) a PM újabb diszkontálást csinált (aminek adatai, számítása teljesen titokban maradt máig), így neki 74 millió jött ki. Az elmaradttal együtt ez 124M nettó, hiszen a PM a nettó diszkontált értéket diszkontálta.
3. Ezt a 124 M-et sem volt hajlandó kifizetni, csak 118 M-t, amit csak bruttóban. Így lett a 135 M +50 M (nettóból: jövőbeli és elmaradt) 88,5 nettó. És még a felbruttósítás kérdése, a nyugdíj járulékom és nyugdíjam nincs sehol
4. Ehhez jön hozzá, hogy csak perrel lehetett rávenni fizetésre, amely összköltsége közel 10 M volt, valamint az elmaradt járulékok kamata, amelyről lemondattak.
5. Ezzel együtt a ténylegesen készhez kapott pénz kb 74 millió Ft, amely 2013 végéig tartott
6. Miközben az államnak jogi képviselő nélkül a törvényesen járó teljes összeget fizetni kellett volna.

Ez megerősíti állításomat az embertelen bánásmód, a hivatali visszaélés, az egészséghez való jogom megsértése, és a bíróságok jogvédelmének teljes hiányával kapcsolatban.

Csődtörvény megsemmisítésre kért passzusa (62 § (5) és a felszámoló magatartása.

5)⁴⁹⁷ Azoknak a hitelezőknek az érdekeit, akiknek a követeléséért az állam felelősséggel tartozik, a felszámolónak kell képviselnie.

A Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.21.229/2013/6 (2013. December, 13 ítéletében a következőt mondja ki a 7 old 1 bek második felében.

„a felszámoló érdekképviseleti szerepe Cstv 58 § (3) bekezdése szerinti **megállapodás megkötésesorán fel sem merül** a felszámolónak ugyanis nincs és nem is lehet olyan kötelezettsége, hogy az ellenérdekű fél érdekeit képviselje. Ilyen kötelezettsége csak akkor keletkezik, a Cstv62 § (5) bekezdése alapján, amikor a már megkötött megállapodás teljesítése céljából a hitelező érdekében fellép az áállammal szemben.”

58 § (3)⁴⁷² A felszámoló a jogosultakkal megállapodhat az 57. § (1) bekezdésének c) pontjában foglalt járadékjellegű követelések egy összegben való kielégítésében; megállapodás hiányában a felszámoló köteles a jogosultak javára egyszeri díjú járadékbiztosítási szerződést kötni.

Ítélet folytatása : „ez a kötelezettsége azonban a Cstv 58 § (3) bekezdése körében nem áll fenn,”

IGEN, A RÁKOSI KORSZAK SZINTJÉN VAN A HAZAI HIVATALOK, HATÓSÁGOK ÉS BÍRÓSÁGOK ELJÁRÁSA. MIVEL RÁKOSI KORSZAK A TÖRTÉNELEMTUDOMÁNY SZERINT SEM VOLT JOGÁLLAM, EZÉT.

EZ AZ EGÉSZ ELJÁRÁS SÉRTI AZ ALKOTMÁNY

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

ALPAVETŐ CIKKEJÉT

1991. évi XLIX. törvény

a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról¹

Az Országgyűlés a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben lévő vagy fizetéseképtelen gazdálkodó szervezetek adósságának csődeljárásban, hitelezőkkel való egyezségkötéssel történő rendezése, ha pedig ez nem lehetséges, a fizetéseképtelen gazdálkodó szervezetek felszámolás útján való megszüntetése és a hitelezői érdekek védelme érdekében a következő törvényt alkotja:²

UGYANIS a PM felé kizárólag a felszámoló járhat el felszámoló járhat el. Az ítélet szerint azonban a felszámoló ellenérdekelt a hitelezővel szemben, ezért nem is várható el, hogy az érdekében járjon el, kivéve, ha már megvan a állammal (PM-el) a megállapodás, és ennek végrehajtása érdekében járhat el a PM-el szemben. Ez alapján, ha a járadékos megkötötte a Megállapodást, akkor küld egy értesítést aPM-nek, hogy fizessen. De a dokumentumokból látszik, a felszámoló a PM-el egyeztet az összegről, a szerződésről. Vagyis nem a PM ellen érvényesíti a szerződést, a PM érdekében közli a PM feltételeit, vele alkuszik a biztosítási ajánlat eltitkoláról. A PM-nek küldi el a szerződést, érdekében alkuszik.

Valóban a [REDACTED] ot képviseli a felszámoló az eljárásban, és e tekintetben mondja az ítélet, hogy érdekellentét van. De járadékost senki nem képviseli ezek szerit,

A KH a [REDACTED] pt (ami nincs), a pM üzeneteit és feltételeit a KH közli, járadékossal meg senki sem áll szóba. A PM csak a felszámolóval.

Vagyis a KH a járadékkal tárgyal, akivel érdekellentéte van. És közli a csödbe ment cég érdekeit. De ezt neki a PM közli, a PM (dokumentum) küldi az aláírandó blanketta szerződést.

VAGYIS AZ ALKOTMÁNY LEKÖPÉSÉNEK AZ A SAJÁTOS FOLYAMATA VAN: A FELSZÁMOLÓVAL TÁRGYALHAT A JÁRADÉKOS. DE A KH CSAK A PM-EL TÁRGYAL, AKI DIKTÁLJA MIKOR MILYEN FELTÉTELEKKEL LEHET ALÁÍRNI A KH-NAK. DE A PM A HÁTTÉRBE VAN.

A CSÓDTÖRVÉNY AZT MONDJA, HOGY AZÉRT ALKOTTÁK MEG, HOGY A FELSZÁMOLÁSBAN VÉDJÉK A HITELEZŐK ÉRDEKEIT.

ÉS KI VÉDI AZ ÍTÉLET SZERINT? A HITELEZŐ ELLENÉRDEKELT FELE, A FELSZÁMOLÓ.

AZ ÍTÉLET SZERINT A MEGÁLLAPODÁS UTÁN KÉPVISELI A KH CSAK A JÁRADÉKOST AZ ÁLLM ELLEN. TÉNYLEG UNDOZÓ. UGYANIS ADDIG A JÁRADÉKOS ÉRDEKEI ELLEN LÉPETT FEL A PM-EL EGYÜTTMŰKÖDVE. SŐT, A PM HAGYTA JÓVÁ, HOGY ADDIG NEM ÁLL SZÓBA JÁRADÉKOSSAL, AMÍG LE ENM MOND A KH ELLENI POLGÁRJOGI KÖVETELÉSÉRŐL.

JOGILAG: A FELSZÁMOLÓ ALKUDOTT MEG A JÁRADÉKOSSAL, ÉS HA A PM NEM AKAR FIZETNI AKKOR MAJD HARCOL A JÁRADÉKOS ÉRDEKEIÉRT.

A TÉNYLEGES DOKUMENTUMOKKAL IS BIZONYÍTOTT HELYZET:

- a) COOPTOURIST NINCS, A TULAJDONOSAINAK SEMMI JOGA,
 - b) A KH MAGÁÉRT ÉS A PM-ÉRT TÁRGYAL, MINDENT VELE EGYEZTET.
 - c) A KH AKKOR LÉP BE, HA MÁR MEGVAN A MEGÁLLAPODÁS, AMIRE A PM RÁCSODÁLKOZIK (EZ MÁR UGYE GÚNYOS VIVV, A JÁRADÉKOS MEGALÁZÁSÁRA)
 - d) MAJD JÓVÁHAGYJA A MEGÁLLAPODÁST, AMINEK MINDEN FELTÉTELÉT Ő DIKTÁLTA, MAJD 2 ÉV MÚLVA Ő ÉRTELEMZI.
 - e) A NAV MEG FELETTESÉNEK UTASÍTÁSAIT VÉGREHAJTJA AZ ÉRTELMEZÉS TERÉN
 - f) ÉS HOL VANNAK A BÍRÓSÁGOK????????????????????????????????????
 - g) HOL A HATALMI ÁG A JOGVÉDELEMMEL????????????????????????????????
-

A cooptourist, melynek nem volt vagyona helyébe a PM lépett. Veel tárgyalta a kifizetésről ténylegesen az a KH, amely a hitelező érdekei ellen ellenérdekelte, és ezért nem várható el tőle, hogy adatokat közöljön, bizsósítási ajánlatok eltitkolása az ítélet szerint anormál KH felszámolói viselkedés része.

Akkor én miért nem tárgyalhatok az érdekemben??

Mert ez a Rákosi féle rendszer olyan: egy történész írta, hogy az 50-es években a koncepciók perekben az volt a védőügyvéd től az elvárás, hogy a szocializmust védje, ne a vádlottat. Leírt egy esetet, amelyben az ügyész életfogytiglant kért, a védő meg halálos ítéletet.

NA ITT ENNEK A „JOGÁLLAMI ELJÁRÁSNAK” JELENKORI VÁLTOZATA: az ellenségem tárgyal az érdekeimben. És a csődtörvény bevezetője? Ja azért nem fizetnek senkinek zsebbe!

BIZAKODOM, HOGY AZ AB ENNEK GÁTAT SZAB.

A felszámoló kötelezettsége, hogy a hitelezők érdekében járjon el. Ha nincs hitelező, akkor egy egyszerű végelszámolás van. Jelen helyzetben a felszámoló törvényi kötelezettsége, hogy a járadékos megkapja az a pénzüsszeget, ami neki jár a jogerős ítélet után a biztosítási ajánlatok eltitkolása is pontosan mutatja, hogy a felszámoló érdeke az volt:

1. Megússza a késedelme miatt őt terhelő költségeket
 2. Minél kevesebbet kelljen fizetnie a Minisztériumnak, és ebben a PM-el szorosán együttműködjön
 3. Miközben a PM érdeke az volt, minél kevesebbet keljen fizetnie,
 4. És cserében támogatja azt, hogy a felszámoló megmeneküljön a kamat és a perbeli 29,5 millió fizetése alól
 5. Panaszosnak meg semmi joga sem volt
 6. Végül még a kontrollként működő hatalmi ág, bíróság is kimondta, az a természetes, hogy a felszámoló a hitelező érdekei ellen tesz, hiszen habár helyette jár el a törvény szerint a Minisztériumnál, de mint vele ellentétes érdekű
 7. Vagyis az a természetes, hogy a PM és a KH egymással összejátszva veri át a járadékost
 8. A bírósággal kapcsolatosan felhívnam még a figyelemet arra, hogy a polgári bíróság másodfokon ítéletében kimondta, hogy a felszámoló az adót befizette. A Kúria ezt átvette szó szerint. Vagyis mindegy, mi volt a fellebbezés, el sem olvasták. Tényeket figyelembe sem vették
 9. A felszámoló bíróság ítéletében kimondta, hogy a Fővárosi bíróság a Nettó kijavítását megsemmisítette, és erre nem lehet hivatkozni. Cskhogy ezt az Ítéletábla mondta ki. Ez a tévedés, és az utána levő állítás pedig megtalálható szó szerint a KH ellenkeresetében. A bíró innen másolta át az ítéletét. Vagyis valódi ítélet nem is született, azt a KH diktálta. És ez ment a Kúriáig
 10. Azokat az alapvető dokumentumokat, mint a jogerős járadék ítélet, a Nagy Orsolya vélemény, az elmaradt külön számítása, stb. minden bíróság mellőzte. A bizonyítékok tények és jogi érvek azért vannak, hogy azokat a bíró összevesse és érveléssel döntsön. Mivel ez nem történt meg, a legfontosabb dokumentum és jogi bizonyítékok kapcsán még fellebbezési lehetőségem sem volt.
 11. Adót be kell fizetni. A KH máig nem fizette be, 2009 november 12 óta lassan 6 éve. Ebben az ügyben nem érnek semmit a kógens jogszabályok sem. A Kúrián sem. 2018 áprilisban a KH a letéti ítélet szerint elteheti a pénzemet. Még adózni sem kell, mert költségként tartja nyilván, adóként nem.
 12. A Art szerint 2009 november 12-én be kell fizetni az adót. Hogyan lehetett teljesítési letétbe tenni. Mivel az adót a Art szerint be kell fizetni, a jogosult ez esetben ha nem én vagyok a KH szerint, akkor a Nav. Tőle követelhetem vissza. Ilyen jogi helyzet nincs. És ezt első és másodfokon is átmehet? Ilyen az egész hazai jogtörténetben nincs. A kógens jog szerint ilyen nem létezik az adót be kell vallani. Az pedig, hogy május 27-ig (amikor is hivatkozott egy perre, amit akkor tudott meg: de ilyen per nem is létezett) hirtelen bírósági letétbe teszi??
-

13. És a bíró befogadja, azzal, hogy vagy az enyém lesz, vagy a KH-é aki azonban a jog szerint 2009 november 12 óta jogszerűen nem is rendelkezhetett vele.
 14. Én is próbálkoztam, mint szociológus. Bejelentettem a NAV-nak, hogy vitatom a bírságot, és bírósági letétbe kívánom tenni. Másnap elrendelték a gépkocsim lefoglalását (dokumentum mellékelve). 500 ezer Ft-ért egy rokkant kocsit. Nem 29,5 millióért.
 15. A Nav akták között még megtalálják azt is, hogy a Nav gyámág alá akart tenni, mert mozgáskorlátozott vagyok. Vélhetőleg azért, mert valakiket nagyon idegesített, hogy visszakérem a pénzemet.
 16. Ha ugyanis 2012-ben nem adom be a visszaigénylésemet, akkor nem kényszerülnek lekönyvelni a Nav-nál a 29,5 milliót, sőt a 118 Milliót, és 2015 végén az elvüléskor elsétálnak vele.
-

KH ZRT felszámoló cég. Van ilyen?

Mellékletekben: ügyszéki állásfoglalás

■■■■■■■■■■ bírósági ítélet

Soha nem volt a KH törvényesen felszámolóként nyilvántartásba véve.

Anoním részvényei is voltak, miközben zrt-nek csak névre felszámoló nem szóló részvényei lehetnek

Felszámoló csak ZRT lehet.

Mire való a kógens jog?? Hogy semmibe vagyék, vagy az egészet tudó PM zsrolási pozícióba legyen?

Kógens jogszabályok semmibe vétele

Jogállam-e az, ahol a kógens jogszabályokat a NAV és a PM semmibe veszi?

1. 2009 októberében fizette ki a 88,5 M-t a KH, és vont le szja címen a 29,5 M Ft-ot
2. A levont adót be kell fizetni
3. De a KH Pm állásfoglalást kapott Lutz, 2009 november 5), hogy a levont összeg adó
4. Az Art, 43 §, !! §, stb szerint 2009 november 12-ig (ez kógens!!) az adót be kell vallani, be kell fizetni és adóigazolást kell kiadni járadékosnak. **Egyik sem történt meg.**
5. A KH közölte azért nem vall be és fizet, mert állásfoglalásra vár. De az már november 5-én megvolt
6. Revíziót kértem, amely 2010 október 14-én a jelen ügyre vonatkozólag megállapította: „nincs megállapítás” vagyis nem lehet a 29,5 millió adó, hiszen akkor 2009 november 12 óta szándékos adócsalást követett el a KH
7. Egy pénz, amely ha be kell fizetni nem adó, ha nekem kellene adni, akkor adó, és a Nav sohasem kéri
8. **Ezt minden bíróság tudja, mindenyiken le van írva. És mindent elvesztek. De egyik bíróság sem foglalkozik a kógens jogszabályokkal. EZ A JOGÁLLAM.**
9. **KÉRE MÁLLAPÍYTSÁK MEG (ÉN IS BULIZNI AKAROK) MELY KÓGENS JOGSZABÁLYOKAT KELL BETARTANI, ÉS MELYEKET NEM**
10. **A 2009es adóbevallásában Panaszos beírta, hogy mekkora összeget kapott. És mellékletben feljelentést tett a KH ellen. A feljelentés ténye a bevallási lapon ott van**

nagy betűkkel ráírva, amit meg is találtak a Nav-ban 2012-ben. Mi lett a feljelentéssel : eltűnt!! Mi lett a bevallot 118 M-al nem könyvelték le. Mikor 2012-ben kértem vissza a pénzem, amely adóként levontak [REDACTED] állásfoglalásai alapján kértem), akkor utólagos önbevallás korrekcióként könyvelték le. Ha nem kérem visszaz, a KH PM és NAV segítséggel elmayg a pénzzammal

11. Én 3 millió bírságot kaptam: mert kinyitottam a számat. Biztosan mindenki ideges lett, hogy le kellett könyvelni.
12. A KH 2010 május 27-én bírósági letétbe helyezte a 29,5 M-et, mikor revizoót kértem elelne. A bíróság ezt befogadta. Adót nem lehet bírósági letétbe helyezni.
13. A dokumentumok szerint aPM-et, a Nav-ot si értesítte (rákényszerült), hogy az adó bírósági letétben van. A Nav érdekelt félként soha nem jelenmtkezett be. A be nem vallott adónak, a befizetés szándékos nem teljesítésének semmi következmény enem lett. Nálam a bírság késése azonnali rokkant gépkocsi zárolásomat okozta.
14. EZ JOGÁLLAM??
15. EGYETLEN BÍRÓSÁGOT NEM ÉRDEKELTE A KÓGENS JOGSZABÁLYOK SEMMIBE VÉTELE.

Nettó, bruttó, járadékmegváltás

2009 októberében felperes a Törvébyszék [REDACTED] bírójához fordult, ahol a jogerős járadék ítélt született. Az ítélet azt mondta ki, a járadékelemek felsorolása mellett 8ugyanis ez járadékemelési per volt), hogy a jogcímek ugyanazok, mint az alapperben. A felszámoló külön kérte, hogy ne keljen neki összeolvasni állandóan a járadékemelés az alapper és annak szakértője, valamint az én keresetem (amiben egyértelműen, nettót kértem az alapper döntésével összhangban) iratait, kérjem, a bíróság javítsa ki az ítéletet (ami határidő nélkül megtehető).

A bíróság meglepetésre kiegészítést írt (amit a bíró is pontosan tudott, hogy 2,5 év után nem lehetséges), és beírta, hogy nettóban lett ítéelve. Ezt a KH megtámadta, én kértem, nem kiegészítés, hanem kijavítás (vagyis az utalás a alapperre helyett, írja be hogy ott nettó van). A Fővárosi ítéltábla időmúlás miatt törölte a kiegészítést.

Mint akit hűlyének néznek: a fellebbezésünkben is hangsúlyoztuk: KIJAVÍTÁST KÉRTÜNK.

Ezek után a Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkf.44.035/2014/3 ítle (2015 március 3) 4 oldal írja: "nincs helye a megállapodás módosításának, illetve ezen felül újabb hitelezői igény előterjesztésének , hogy a Fővárosi Bíróság a szóban forgó ítéletet utóbb kijavította („kiegészítette")"

Ez a tragédia töményen: egyrészt óriási különbség van a kiegészítés között, és a kijavítás között. De a leírtak alapján a bíróságok a sok becstelenségük közepette már zavarban vannak, hogyan lett a kijavítási kérelemből kiegészítés. (jelen esetben a kijavítás lényege: a lásd az előző ítélet 17-es pontját helyett, kértem a 17-es pont beírását. Ez ugyanis semmit nem változtat semmin).

Másrészt, nem az a probléma, hogy a FT mit csinált, hanem az, hogy a FT jogerős ítéletében mi van leírva. NA MI???

Na ez amit senki sem volt hajlandó elolvasni. Különbem a Kúria és a többi bíróság és a NAV sem írta volna: jövedelempótló kártérítést kaptam. Esetleg a bírók az szja-t nem ismerik?

Vagyis az eredeti ítélet a lényeg: ez van behivatkozva a MEGEGYEZÉSEK BEN ÉS a 73 § (4) kizárólag a megítélt járadékelemek közül a jövedelempótlókra kell alkalmazni. Ilyen nem volt, mint bizonyítottam.

Egyetlen ítélet éls határouat, végzés sem utal az eredeti jogerős ítéletre. Miért?? Mert akkor nem sikkasztható el a 29,5 Millió, meg a többi pénz.

Azért döbbenetes „jogállam” az, hogy én a jgerős ítélet alapján szerződök, a Cstv ezt írja elő, és egyetlen bíróság sem hajlandó még csak elolvasni sem!

██████████11277)/6/2009 IRATA EGYÖSSZEGŰ MEGVÁLTÁS DÍJA + ELMARADT JÁRADÉK szövegrészt tartalmaz. A mellékelt Signl biztosító.és egyéb anyagok is egyértelműen: a megváltás a jövőbenire vonatkozik, a múltbeli nem megváltás, hanem tartozás.

A Kúria és a bíróságok ítéletében írják? Semmi nem indokolja, hogy a megváltás törvényi fogalma (73 §) ne tartalmazná az elmaradatot. ██████ levele és a biztosítói fogalom viszont a kettőt láthatóan teljesen külön veszi.

Megváltásnál a jövőbenim állapotot, infláció, jelenérték, kamatok stb alapján szakértő számolja (nálam ez 135 Millió Ft körül volt), még az elmaradtnál a törvényes, vagy késedelmi kamatok alapján való számítás az összeg meghatározásának alapja.

AZÉRT DÖBBENETES, HOGY EGY BÍRÓSÁG, AMELY GAZDASÁGI ÜGYEKRŐL DÖNT, ENNYIT NEM TUD.

MÉG DÖBBENETESEBB EZEK UTÁN, HOGY A KÖZIGAZGATÁSI BÍRÓSÁG ÉS A KÚRIAI FELÜLVIZSGÁLATÁNAK DÖNTÉSE IS NEM ÉRTI MIÉRT KELLENE SZAKÉRTŐT KIRENDELNI. MERT NEM ÉRTI AZ EGÉSZ ÜGYET.

██████████ itt a két fogalom külön van, a PM is külön számolta ki. A bíróság szerint ez egyben van. Akkor mi a jogszabály tartalma? A fogalom tartalma? Sehol nem találni ilyet, csak azt lehet jogi oldalakon olvasni, hogy rendezetlen a fogalom. De azt látni, hogy a biztosítási szakma is azt érti rajta, amit én. Ha akarom így értem, ha akarom másképpen.

Az egyösszegű megváltás az egy összeg: a tartalmi részei meg pontosan azt az arányt követik, amit az eredeti. Vagy nem egyösszeg? A a PM és a biztosítói ajánlat is egy összeget számolt. Először a KH-val a tételenlénti megálapodást vettem fel (költség: infláció szerint, nettó jövedelem minimásbér emelés, vagy átlagbéremelés szerint kell számolni. Szóba sem álltak velem. Így csak az elmaradt és a jövőbeli számítására került sor. De a szerződésben ezt is

egy összegbe rakták bele. Majd jött a Nav állásfoglalás... IGEN MINDENKI ÚGY ÉRTELMEZI, AHOGY A LEGJOBB A KH-NAK ÉS A PM-NEK. ÉS PERSZE ŐK ÉRTELMEZIK.

EZ TÉNYLEG JOGÁLLAM! ÖKÖLJOG ÁLLAM. KÉRDÉS: AZ ALKOTMÁNY IS ISMERI AZ ÖKÖLJOGOT?

Mellékeltek csoportjai:

1. Járadékker ítéletei, szakértése, keresete
2. Megállapodások, blanketta szerződés, PM diktátumok, számítások
3. Biztosítói ajánlatok, azok értéke, feltételei és eltitkolása
4. Állásfoglalások és belső jogsegély
5. Nettó tartalom és ennek hamisítási próbálkozásai
6. Bírósági letét dokumentumai
7. Letét és ítéletek, amelyek segítik a pénzem „sikkasztását”
8. Létezik-e jogszerűen működő KH felszámoló?
9. NAV határozatok jegyzőkönyv,

(az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A panaszos a [REDAKTOR] Rt. szervezésében 1987. december 7-13. között kubai társasutazáson vettem részt, ahol ciguatera toxin okozta mérgezést szenvedett el. Ezt követően kártérítés és járadék iránt pert indított a [REDAKTOR] Rt. ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 21.P.90.136/1998. ügyszámon, melyben 1998. április 24. napján 111. sorszámú ítéletben részemre járadékot állapított meg a bíróság. Ezt követően a panaszos járadék felemelése iránt pert indítottam a Fővárosi Bíróság előtt 5.P.28.270/2005 ügyszámon, melyben az 5. sorszám alatt 2007. február 20. napján kelt ítéletben a bíróság járadékot az alábbiak szerint állapította meg:

- 2000. január 1-december 31-ig havi 232.201.-Ft, azaz összesen 2.486.412.-Ft
- 2001., 2002. és 2003. évekre havi 388.000.-Ft, azaz összesen 13.968.000.-Ft
- 2004., 2005. és 2006. évekre havi 461.000.-Ft, azaz összesen 16.596.000.-Ft
- 2007. január 1. napjától havi 506.500.-Ft

Az ítélet 2007. március 24. napján jogerőre emelkedett. A járadék felemelési perben kirendelt orvos szakértő szerint indokolt a járadékfelemelés az szubjektív állapotrosszabbodás miatt. A bíróság a járadékok megítélésénél az alapperben kirendelt szakértői vélemény állapította meg a panaszos nem főállású jövedelem kiesését, amely a 1986-os évet vette alapul, amikor még nem volt személyi jövedelemadó Magyarországon, tehát minden jövedelem nettóban került megállapításra és levonás azt nem terhelte. A járadék jelentős részét a költségek tették ki, amely mentes az személyi jövedelemadó alól, minthogy az nem jövedelem, továbbá a nettóban megállapított bérjellegű bevétel sem. A felszámolás elrendelését követően 2004. május 28-tól a panaszos semmilyen járadékban nem részesült, a Fővárosi Bíróság által hozott ideiglenes intézkedésnek a felszámoló nem tett eleget. A felszámolás alatt a járadékos semmilyen járadékot nem kapott, gyógyszer költségeit finanszírozni nem tudta. A felszámoló azonban annak jogszabályi kötelezettségét megszegve nem jelentette be sem az

ideiglenes intézkedéssel elrendelt 160.000.-Ft járadékigényt a Pénzügyminisztériumnak, mint a magyar állami kezesség alapján eljárni jogosult szervezetnek a járadékot, így nemcsak a felszámolt cégtől nem kaphatta meg emiatt a járadékot a panaszos, hanem a felszámoló mulasztása miatt sem. A panaszos a Pénzügyminisztériumhoz fordult közvetlenül az igényével, amelyet azzal utasították el, hogy kizárólag a felszámoló járhat el a baleseti járadék bejelentése okán. A jogerős ítélet követően a panaszos ezért végső elkeseredésében, jogi képviselő útján is megkereste a felszámolót és a Pénzügyminisztériumot, azonban a jogi képviselő sem járt szerencsével, miután a Csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. XLIX. törvény 62. § (1) és (5) bekezdésének értelmében a járadékot amennyiben a felszámolás alá került társaság vagyona lehetővé teszi, a felszámoló teljesíti, amennyiben azonban erre nincs lehetőség, úgy a Magyar Állam felé be kell jelenteni, tekintettel arra, hogy a Magyar Állam a járadékjellegű követelésekért felelősséggel tartozik, és a felszámoló képviseli a panaszos érdekeit. 2008. december 15. napján a felszámoló levélben jelezte- miután a panaszos kártérítési kereseti kérelmet nyújtott be ellenük-, hogy egy összegben megváltanák a járadékot és kérte, hogy tegyen összecszerű ajánlatot. A panaszos 2009. február 5. napján az egyösszegű kifizetéssel kapcsolatban 115.000.000.-Ft ajánlatot tett azzal, hogy az ajánlat 60 napig érvényes. Ebben az ajánlatban részletezte és elkülönítette a már lejárt/elmaradt járadékot és a jövőben lejáró járadékot, amelyet a jogerős ítéletnek megfelelően munkált ki. A felszámolótól válasz hosszú ideig nem érkezett, majd a felszámolóbiztos újbóli megkeresésére, az idő múlására tekintettel 2008. augusztus 26. napján ajánlatát már 120.000.-Ft-ra felemelte, kiindulva a jogerős ítélet alapján járó időközben tartozássá vált járadékra. A felszámoló további 2 millió forint engedményt kért a hitelezőtől, és átküldte a Pénzügyminisztérium blanketta szerződését, amely egy munkaügyi per számai voltak kitöltve. Kértük a felszámolót, hogy javítsa ki a tervezetet, mert ez nem az az ügy. A felszámoló átküldte a javított formátumot, az panaszos bírósági ügyszámával, azonban változatlanul tartalmazta a Pénzügyminisztérium blankettájának 7. pontját. Azonban a 1. pontban rögzítette a felszámoló, hogy mennyi az elmaradt járadékigénye a panaszosnak. A szerződés megkötésekor szeretnénk volna módosítási igénnyel élni a blankettán, éppen azért, mert továbbra sem értettünk egyet a 7. ponttal, mert a költség és a nettó bér mentes, illetőleg nem tartozik az Szja tv. hatálya alá, azonban a felszámoló kategorikusan visszautasította, mondván, hogy ezt a szöveget egyeztetette le a Pénzügyminisztériummal így azon ő nem tud változtatni. Tehát a panaszos vagy aláírja a Megállapodást, vagy még évekig várhat a járadék igényére. Így előzmények után született meg 2009. szeptember 22-én a járadék egyösszegű megváltásra, valamint az elmaradt járadék megfizetésre vonatkozó a [REDACTED] Rt „f.a” –val létrejött Megállapodás, amelyben 118 millió forint egyösszegű kifizetésben állapodtak meg. A megállapodás aláírása alkalmával a felszámoló arra kérte a panaszost, hogy valamivel bizonyítsa, hogy nettó jövedelmet és költséget tartalmaz a járadék, mert csak így tudja kifizetni a 118 millió forintot. Így csatoltuk az alapperi ítélet és szakértői vélemény, amelyben nettóban kerültek megállapításra a jövedelemtípusú járadék elemek és a panaszos járadék felemelésben előterjesztett kereseti kérelmet ennek igazolására nem volt hajlandó elfogadni, jöllehet azonban a költségeket és a nettó jövedelem típusú járadék került megállapításra és ezt emelte föl a jogerős ítélet is. Párhuzamosan kértük a járadék felemelési perben eljáró bíróságtól a pontosság kedvéért a járadékokhoz beszúrni, hogy azok mindegyike nettóban került megállapításra. A Fővárosi Bíróság 5.P.28.270/2005/13/I számú kiegészítő ítéletében kiegészítette az ítéletét és megállapította, hogy 2007. január 1. napjától fizetendő járadék 536.500.-Ft, míg rögzítette azt is, hogy a fenti ítéletben minden járadék összeg nettó összeget jelent. A felszámoló arra hivatkozással nem utalta át a 29, 5 millió forintot, hogy az teljes egészében a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény – továbbiakban Szja. 73. § (4) adó, így azt nem utalja ki a panaszosnak. A 118 millió forintból a

felszámoló a [REDACTED] Zrt. csak 88,5 millió forintot utalt át, első részlet jogcímén. A felszámoló és a panaszos jogi képviselője is állásfoglalást kér az adóhatóságtól, és a Pénzügyminisztériumtól, hogy az egyösszegű járadék megváltás során az Szja tv. 73. § (4) bekezdését hogyan kell értelmezni a költségek és a nettó jövedelem vonatkozásban. Pénzügyminisztérium közölte a panaszosnak nem adott ki állásfoglalást, hanem a saját állásfoglalást közölte az adóhatósággal. Későbbiek során tudtuk meg, hogy a Pénzügyminisztérium saját jogi álláspontját kényszerítette az adóhatóságra. Az adóhatóság 2009. december 10-i dr. Papp István által jegyzett állásfoglalásban tehát nem saját álláspontot alakított ki, hanem a Pénzügyminisztérium oktrojált álláspontját. Az a Pénzügyminisztérium adott tehát állásfoglalást adózási kérdésben, aki egyébként eljár az állami kezesség érvényesítése kapcsán. Tehát a kezes képviselője, mint érdekelt fél adott hatósági állásfoglalást, hogy szerinte mennyit kell fizetnie. Mint ahogy a későbbiek folyamán derült ki a panaszos számára a Pénzügyminisztérium korábban ezen állásfoglalást megküldte a felszámoló megkeresésére is (2009. november 4-i állásfoglalás) is, amelyben azt rögzíti, a Pénzügyminisztérium, hogy függetlenül attól, hogy a járadék költségeket is tartalmaz az egyösszegű megváltás esetében a költségeket is adóznak, hasonlóan a tartásdíjhoz. Így 2009. december 4-én az adóhatóság is hasonlóan fejtette ki az álláspontját a felszámoló részére.

A fenti három állásfoglalás (2 darab a felszámoló részére és panaszos részére 1 darab) azonban a fentiekén túlmenően azt is rögzíti, hogy az Alkotmánybíróság 60/1992. XI.7 AB határozatában foglaltaknak szerint nem volt jogi kötőereje.

Ezt követően a felszámoló a panaszos részére át nem utalt 29,5 millió forintot a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.P.50.901/2010 számú ügyben, teljesítési letétbe helyezte, a letétet a bíróság elfogadta, miközben nem is teljesítésre, hanem megállapításra vonatkozott a kereseti kérelem és az adóhatóság nem szerepelt az ügyben, mint fél. A fenti összeg a mai napig ezen bírói teljesítési letétben van, az adóhatóság semmilyen intézkedést nem tett annak érdekében amely arra utalna, hogy az adó lenne. Sőt, a panaszos 2010 folyamán adóhatósági eljárást kezdeményezett, mert az részére a felszámoló semmilyen igazolást nem állított ki és azon állítása megerősítésére, mely szerint adó lenne a 29,5 millió forint semmilyen jogszerű intézkedést nem tett. A revízió megállapítás nélkül zárult, tehát azt állapította meg az adóhatóság, hogy nincs adófizetési kötelezettsége a felszámolónak a [REDACTED] után. 2010. júniusában indította meg a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma [REDACTED] Rt felszámolója elleni kifogási eljárás a felszámoló mulasztása ellen (10.Fpkh. 01-2010-201., majd 10-Fpkh. 01-13-190.) A kifogást a Csődtv. 51. §-a alapján terjesztette elő, amely arra irányult, hogy a felszámoló az felszólításunk ellenére és bejelentett hitelezői igény ellenére nem fizette meg a megállapodás alapján a 118 millió forintot, csak 88,5 millió forintot, így kértük arra kötelezni a felszámolót, hogy az indok nélkül visszatartott 29.5 millió forint átutalására kötelezze a felszámoló bíróság a felszámolót. A panaszos jogi képviselő nélkül eljárva előadta, hogy a Megállapodásban a panaszos részére járó 118 millió forintot egyáltalán nem terheli személyi adó fizetési kötelezettség, mert összeolvasva a kereseti kérelmet, az alapper ítéletét és szakértői véleményt egyértelműen nettóban kerültek megállapításra. A nettó járadékot szja fizetési kötelezettség nem terhelhet fogalmilag, mert az nem tartozik az SZJA törvény hatálya alá, mert azok nem jövedelmek. A nettó járadékot támasztja alá a Fővárosi Bíróság 5.P.28.270/2005/13/I. számú végzése is, mert tartalmilag megállapította, hogy azok valóban nettó összegek. Hivatkozott arra is panaszos, hogy a SZJA 73. §. (4) bekezdése csak a jövőbeni, bruttóban megállapította járadéokra vonatkozhat, az elmaradt/múltbeli járadéokra, amely mintegy 50 millió forint volt, szintén fogalmilag kizárt személyi jövedelemadó vonni. Hivatkozott arra is, hogy mindezekén túlmenően a költségek az szja törvény értelmében mentesek az

adók alól, amely szja törvény 1. számú mellékletének 6.1. 6.2.6.7 pontjaira alapítottunk, valamint az 1996/251. Adózási kérdés szerint sem, amely „A baleseti járadék egy összegű megváltásának adómentessége” címet viseli és konkrétan ezen esetre egyértelműen alkalmazható. Ez követően a felszámolási bíróság 2011. október 24. napján tárgyalást tartott, amelyben a hitelező a kérelmét kiegészítette azzal, hogy havi 30.000.-Ft járadék megfizetésre kérte kötelezni a felszámolót, illenек annak bejelentésére az állami kezességvállalás alapján a Pénzügyminisztérium felé. Csatolta továbbá a Budapesti Igazságügyi Műszaki, Könyv és Árszakértői Intézménynek az igazságügyi szakértői véleményét, amelyben nettóban kerültek megállapításra a járadék elemek. Ezt követően 2012. májusában csatolta a panaszos az 1/2006 PK véleményt, amely alapján kérte a felszámolót a járadék felbruttósítására kötelezni, illetőleg idézte az alapper ítéletéből és szakértői véleményéből, hogy járadék nettóban került megállapítása. A törvényszék 10-Fpkh 01-13-190/10. számú határozatában a panaszos vitatott hitelezői igényét elutasította. Az álláspontja teljességgel a felszámoló ellenkérelmének kritika nélküli átvételét takarja. Ugyanis a jogi álláspontját kizárólag a felszámoló által becsatolt, jogi relevanciával nem bíró adóhatósági állásfoglalásra alapította, valamint Pénzügyminisztérium állásfoglalására, a panaszos által benyújtott, ellentétes tartalmú állásfoglalást egyáltalán nem vette figyelembe. Ráadásul a figyelembe vett állásfoglalásokkal is ellentétes a határozat indoklása. A határozat ellen fellebbezéssel élt a panaszos, azonban 2015. március 3-i, a Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. számú végzésében helyben hagyta a döntést arra hivatkozva, hogy a felek között a megállapodás elnevezésű irat egy perbeli egyezség, és rögzítették 7. pontban, hogy a 118 millió forint bruttó tehát az adó alá tartozik és egyébként az Pénzügyminisztérium által adott és az adóhatósági állásfoglalásokat helyesen mérlegelte a törvényszék. A jogerős döntés ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő. A felülvizsgálati kérelemben előadtunk, hogy a jogerős végzés anyagi jogi álláspontja helytelen miután az szintén nem jogszabályra alapul, hanem jogi relevanciával nem bíró, állásfoglalásokra. Helytelen azon álláspontjai is, hogy 7. pont szerint bruttóban állapodtak volna meg a felek, miután az nem minősül adómentességről történő lemondásnak sem, továbbá nem vette figyelembe a panaszos által csatolt adóhatósági állásfoglalásokat sem, amelyek részletes jogszabály értelmezéseket tartalmaznak. Ezzel szemben a felszámoló bíró figyelembe vette a jogszabályi hivatkozások nélkül állásfoglalásokkal. Előadtuk továbbá, hogy sérült az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak is, és ezzel is ellentétes a jogerős döntés, miután a fenti AB határozat rögzíti, hogy az adóügyi (közjogi) és polgári jogviszonyok elválnak egymástól. Annak megítélése, hogy adózik egy adott típusú bevétel, csak annak van jelentősége, hogy mi a valódi tartalma és nincs jelentősége felek nyilatkozatának. A bíróságok éppen ezt felejtették el feltárni: a járadék elemek valódi jellegét az általunk becsatolt ítéletek, szakvélemények alapján. 2016. március 2-án bejelentettük a Kúriának hogy szükséges lesz abba a kérdésben is állást foglalnia, hogy kié a letétben lévő 29.5 millió forint, miután az adóhatóság a mai napig nem állapította meg, hogy az adó lenne, a letét vonatkozásában semmilyen igényt nem érvényesített, így az adó megállapítási és levonási joga egyaránt elévült. Utaltunk arra, hogy az adójogi eljárásban az adózóra kedvezőbb jogértelmezést kell alkalmazni, miután az Szja 73. § (4) bekezdése már nem hatályos, azonban a panaszosra kedvezőbb az Szja törvény 1. számú mellékletének 6.1. és 6.7. pontja hatályos, és azok arról rendelkeznek, hogy egyösszegű megváltás esetén is adómentes a járadék költségtérítő része. A Kúria a Gfv. VII. 30.244/20154. sorszámú végzésében felülvizsgálati kérelmet elutasította az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatára tett utalásunkat nem vizsgálta, mint ahogy az adózóra kedvezőbb elbírálás elvére sem. A Kúria arra az álláspontra helyezkedett, hogy a mentességi jogát azért nem gyakorolhatja a panaszos, mert a Megállapodásban nem került megbontásra a járadék költségtérítő és nettó jövedelem része és az elmaradt része.

2. számú eljárás, amely adóhatósági eljárás, a 29,5 millió forint visszaigénylése és a járadék felbruttósítása következtében indult a Szja tv. 1. melléklet 6.1. 6.2. és 6.7 pontja és 1/2006 PK. vélemény alapján:

A panaszos beszerzett könyvelője útján két adóhatóság állásfoglalást 2012. február és májusában és ezek birtokában és jogi véleményükre alapítottan indította el a panaszos az adóhatóság visszaigénylési eljárást, egyrészt a 29,5 millió forint visszaigénylése, valamint a 118 millió felbruttósítása utáni visszatérítendő 29,396.000 adó iránt, miután ezen adóhatósági állásfoglalások szerint egyösszegű megváltás esetén is alkalmazni kell a Szja tv. 6.1. 67. pontjában foglaltakat, valamint a nettó jövedelem nem tartozik az Szja hatálya alá, valamint a nettóban megállapított bért fel kell bruttósítani az 1/2006. PK. szerint. Az adóhatóság erre tekintettel, 2012. június 21-én kelt 12/42/380020/716. számú megbízó levéllel ellenőrzést rendelt el a panaszosnál. 2012. június 21-án a panaszos nyilatkozatot tett az adóhatóság előtt és csatolta továbbá az iratokat: a panaszos a 2010. július 23-ai a Pénzügyminisztériumhoz írt levelét a 29.5 millió forint vonatkozásában, a panaszos első ajánlatát, ahol meg volt bontva az elmaradt és jövőben esedékes járadék, 2009. szeptember 22-i Megállapodást és a perbeli egyezség létrehozására irányuló Megállapodást, a Fővárosi Bíróság 5. P. 28270/2005/7 számú ítéletét a felemelt járadék megállapításáról, a 2007. január 3-i keresetét a fenti perben ahol nettóban kerültek betérjesztésre az jövedelemtípusú járadékelemek és költségek. Csatolta továbbá a 2004. október 12-én készült orvosszakértői véleményt a járadék felemelés jogalapja vonatkozásában, az alapper elsőfokú ítéletét a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.P.91.136/1988/111. számú ítéletét, ahol a jövedelemtípusú járadék nettóban került megállapításra, és költségek kerültek megállapításra, az alapper könyvszakértői véleményét és annak kiegészítését, amelyben szintén nettóban kerültek megállapításra a jövedelemtípusú járadékok, 1/2006 PK. Véleményt, amely szerint a nettóban megállapított jövedelmet fel kell bruttósítani a kifizetőnek, 251/1996 Adózási kérdést, amely szerint egyösszegű megváltás esetén a költségek nem adóznak tehát alkalmazni kell mentességi szabályokat az Szja tv, 1. számú melléklete szerint. Csatolta továbbá a könyvelője részére kért és kapott adóhatósági állásfoglalásokat: 2012. február 28-i, 2888084930 iktatószámú levelét, amely szerint a költségtérítő rész egyösszegű megváltás esetén sem adózik, és alkalmazni kell az Szja tv. 1. mellékletében lévő szabályokat, valamint a 2012. május 8-i 288811247. számú adóhatási állásfoglalásokat, amely szerint a nettó bér nem adózik, és a nettóban megítélt járadékot az 1/2006 PK Vélemény alapján fel kell bruttósítani. Csatolta továbbá, hogy II. fokú rokkantnak minősül. 2012. július 2. napján az adóhatósági revizorok megkeresték a Pénzügyminisztériumot és a [REDACTED] Zrt. felszámoló biztost aziránt, hogy teljesült a járadék egyösszegű megváltásról szóló 2009. szeptember 22-i Megállapodás, és ahhoz hozzájárult-e a Pénzügyminisztérium, az egyösszegű járadék megváltás milyen elmaradt és jövőben esedékes járadékokra vonatkozott, mennyit utaltak át a panaszosnak. Továbbá jogi állásfoglalást kért a Pénzügyminisztériumtól, hogy véleménye szerint az átutalt összeg tartalmazta-e az adót. A [REDACTED] Zrt. 2012. július 3. napján kelt válaszában nyilatkozott, hogy a megállapodásban foglaltak teljesültek a 118 millióból kifizette a panaszos részére az általa bekért állásfoglalások alapján 88,5 millió forintot. Rögzítette, hogy a 118 millió forintból 49.258.412.-Ft volt az elmaradt (lejárt járadék) (A megállapodás 1. pontja szerint megbontva) a jövőben esedékes járadék a 118 millió forint és lejárt járadék összeg különbözete. Nyilatkozott továbbá a felszámoló cég, hogy jövedelemigazolást nem állított ki a panaszos részére, valamint csatolta a nála folytatott a 2009. évre vonatkozó adóhatósági ellenőrzés eredményét, hogy semmilyen megállapítást nem tett az adóhatóság és nem kötelezte személyi jövedelemadó igazolás kiállítására a korábban eljárást adóhatóság sem.

Nyilatkozott arról is a felszámoló, hogy más megállapodást nem kötöttek, valamint arról, hogy a havi járadékot nem kapott a panaszos. 2012. július 23-án újra meghallgatták a panaszost, aki részletesen nyilatkozott, mely szerint a Pénzügyminisztérium is, ahogy az adóhatóság is minden okirat birtokában van (nettó szakértői vélemény nettó ítélet nettó és költségre vonatkozó járadék felemelési kereset, így nem mondhatta volna azt, hogy bruttóban állapodtak meg a felek, mert a jogerős ítélet alapján állapodtak meg amelynek nettó volt tartalma, valamint a szakértői vélemény, az alapper ítélete szerint egyértelműen nettót ítélték meg részére, ennek alapján született a Megállapodás is, és nem kerültek felbruttósításra a járadékok, így a megállapodás is értelemszerűen nettó bért tartalmazhatott. A Megállapodás 7. pontjára történő hivatkozás nem jelentheti, hogy felbruttósították volna csupán annyit, hogy amennyiben adózik a 118 millió forint, akkor azt a felszámoló kiszámítja és megfizeti. Továbbá a Pénzügyminisztérium válasz inkorrekt, miután, mint hatóság belső jogsegély útján nem volt megkereshető mit érdekelt fél, mert az 118 millió forintot az állami felelősségvállalás (amely a kezességhez hasonlítható) alapján a Pénzügyminisztérium utalta a panaszosnak, így érdekelt félnek minősül.

2013. március 31-i 4740260498 számú határozatában az adóhatóság a panaszos visszaigénylését elutasította és a panaszost 3.085.602.Ft forint adóbírság, adóhiány és késedelmi kamat megfizetésre kötelezte. A határozat indoklása szerint leginkább a Pénzügyminisztérium 2012. július 10-i nyilatkozatára alapul, a panaszos által becsatolt jogerős ítéleteket szakértői véleményeket, nem vette figyelembe. Az adóhatóság csak a Pénzügyminisztérium belső jogsegély alapján beszerzett nyilatkozata alapján hozta meg jogi álláspontját, amely szerint a megállapodásban bruttóban állapodtak meg a felek, továbbá az adózási kérdés megítélése szerint nem alkalmazható, a 1/2006 PK. vélemény pedig csak a bíróság számára kötelező, az adóhatóság számára nem.

A fenti határozat ellen a panaszos terjesztett be fellebbezést 2013. április 23. napján, amelyben a határozatot eljárásjogilag és anyagi jogilag is támadta annak jogszabályba ütközése okán. A panaszos a fellebbezésben sérelmezte, hogy anyagi jogszabályi hivatkozás nélkül tagadták meg az Szja tv. 1. számú mellékletében foglalt 6.2. és 6.7. és 6.6 pontokban foglalt mentesség alkalmazását, amelyet normális esetben- ha nem az állam a kezes- alkalmazniuk kell, helyette a Pénzügyminisztérium mint felettes hatóság utasításnak megfelelően értelmezték a járadék egyösszegű megváltásról szóló 2009. szeptember 22-i szerződést és az összes releváns okirattal szemben a Pénzügyminisztérium mint felettes szerv utasításnak megfelelően bruttóban kezelték az egyébként nettó jövedelemtípusú és költségtérítő részeket, amelyek az anyagi jogszabályok szerint mentesek az adó alól. Sérelmezte azt is, hogy nem volt helye megkeresni a Pénzügyminisztériumot, mint hatóságot ezen ügyben belföldi jogsegély útján, miután a Pénzügyminisztérium képviselte a kezes államot és fizette ki a 118 millió forintot. Tehát a Pénzügyminisztérium, mint az érdekelt fél (állam) képviselője nem nyilatkozhatott hatóságként az ügyben, hogy ő hogyan értelmezte a Megállapodást, amelyet kritika nélkül átvett az adóhatóság, mint a fölötte szerv jogi álláspontját, tehát burkolt hatáskör átruházást jelentett a „belföldi jogsegély” az adóhatóság részről. Sérelmezte azt is a panaszos, hogy a mai napig nem vizsgálta meg a hatóság, hogy jogerős bírósági ítéletet és annak alapját képező okiratokat, miközben a megállapodásban egyértelműen a bírósági jogerős ítéletre alapították mint jogalapra a megállapodást, tehát téved az elsőfokú adóhatóság, hogy csak a megállapodást kell vizsgálniuk, mert maga a megállapodás rögzíti, hogy annak alapja a jogerős bírósági ítélet, tehát nem lett volna mellőzhető a jogerős bírósági ítélet tartalmi vizsgálata, hogy azokból mennyi a költségtérítő rész és a nettó jövedelemrész, valamint abból mennyi az elmaradt (lejárt járadék), amely fogalmilag nem tartozik az Szja tv. 73. § (4) bekezdése alá, mert csak a jövőbeni járadékot lehet megváltani. Jogi tévedésnek

minősítette a panaszos továbbá azt is, hogy az adóhatóság álláspontja szerint az 1/2006 PK Véleményt a nettó jövedelem felbruttósítását, csak a bíróságnak kell alkalmazni, miután éppen az adóhatóságtól kikért 2012. májusi állásfoglalás éppen ennek ellenkezőjét támasztja alá, az adóhatóságnak is kell alkalmazni és annak betartását ellenőrizni a kifizetőkön, amely szintén elmaradt az adóhatóság részéről. Sérelmezte a panaszos továbbá azt is, hogy ha adó lenne a 29,5 millió forint, akkor arról adóigazolást kellett volna kapnia a kifizetőtől, amely a mai napig nem történt meg, és erre az adóhatóság sem kötelezte. Tehát ebből az következik, hogy elismerten nem adó a visszatartott 29,5 millió forint. Rögzítette azt is a fellebbezésben, hogy iratellenes az adóhatóság hivatkozása 1996/251 szám Adózási kérdésre, mert abból szándékosan kihagyta az azt a rendelkezést, mely szerint a költségtérítő rész egyösszegű megváltás esetén is adómentes, továbbá ugyanezen kógens kötelezően alkalmazandó jogszabályi rendelkezést tartalmazza az Sza tv. 1. számú mellékletének 6.7 pontja, amely szerint egyösszegű megváltás esetén is adómentes a járadék költségtérítő része.

A panaszos fellebbezését a másodfokon eljáró hatóság 2927339551 ügyszámú, 2013. augusztus 30-i határozatában elutasította, rendelkezésében az adóbírság mértékét felemelte, az indoklásban teljesen helyben hagyta az elsőfokú döntést és kiemelte a Pénzügyminisztérium 2010-es állásfoglalást és 2012 júliusi belföldi jogsegély útján történő megkeresését, továbbá azt, hogy a felek közötti jogviszonyra a megállapodás rendelkezései vonatkoznak így nem vizsgálta az alapját képező baleseti kártérítési per jogerős ítéleteit, egyébként a fellebbezésben előadottakra érdemben – hogy miért nem alkalmazta a mentességi szabályokat, miért nem alkalmazható a felbruttósításról szóló 1/2006 PK vélemény- nem reagált. A panaszos ezt követően kereset terjesztett elő a jogerős közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálata iránt 2013. október 10. napján, amelyben kérte hatályon kívül helyezni a közigazgatási döntéseket, mert nem vizsgálták a járadékelemek tartalmát és a kötelezően alkalmazandó mentességi jogot az Sza tv. 6.7. és Sza tv. 4. § (1) ellenére megvonták tőle. Nem indokolták a felbruttósításra kötelezéstől milyen jogszabályi alapon nem tesznek eleget, mint ahogy nem indokolták azt sem hogy az elmaradt és jövőbeni járadék (amelyek tényszerűen meg vannak bontva a megállapodás 1. pontjában) miért ugyanaz az adózás vonatkozik, miközben az Sza tv. 73. § (4) bekezdése csak a jövőbeni megváltásról szól, a lejártakra nem. Sérelmeztünk, hogy nem volt helye a Pénzügyminisztérium megkeresésének - mint érdekelt fél- hatóságként, belföldi jogsegély útján. A

A 2014. június 18. napjára tűzött tárgyaláson, amely a panaszos képviselője újra kifejtette, hogy az adójogi jogszabályokat együttesen kell értelmezni és nem lehet kiemelni csak egyetlen paragrafust, így alkalmazni kell az Sza tv. 1. számú mellékletének 6.7 pontját is, amely egyértelműen rendelkezik arról, hogy egyösszegű megváltás esetén is alkalmazni kell e mentességi szabályokat. Kifejtette, hogy az adóhatóságok ez alapján deklaráltan elmulasztották vizsgálni a járadékelemeket, mert kijelentették, hogy csak a 2009. szeptember 22-i Megállapodásban foglaltaknak van jelentőségük és az alapját képező ítéleteknek nincs. Így azt elmulasztották érdemben vizsgálni a jogerős járadék ítéletekben foglaltakat, amely jogi tévedés, mert a Megállapodás nem változtatja meg a kötelezettség jogcímét és adótartalmát, ha havi kifizetés helyett egy összegben kerül kifizetésre a járadék, és a megállapodás egyértelműen leszögezi, hogy az a Fővárosi Bíróság járadék felemelési peresben hozott jogerős ítélete alapján kötötték meg. Ugyanakkor téves azon álláspontja is az adóhatóságnak, hogy adózási kérdésekben jelentősége van a Megállapodásban foglaltaknak, miután az adójogi jogviszony közjogi viszony az állam és az adózó között, így nincs jelentősége annak, hogy miben állapodtak meg a felek, csak a járadék jellegének (költség illetőleg nettó) van jelentősége. Hangsúlyozta azt is, hogy jogi tévedés az alperes azon álláspontja, hogy nem tudtak volna a felek megállapodás aláírásakor arról, hogy nettóban kerültek megállapításra a járadékban a jövedelempótló részek, miután a felperes/panaszos

nettóban terjesztette elő a járadék felemelési, a járadék iránti alapperben nettóban állapították meg az ítéletéből következően és nem került felbruttósításra, valamint az alapperben a bíróság által kirendelt szakértő is kimondottan nettóban állapította meg a jövedelempótló járadékot. Ugyanezt támasztja alá, hogy megállapodással párhuzamosan, a panaszos jogi képviselője útján kérte a kiegészíteni nettóra a járadékot, tehát a panaszos tudott a megállapodás aláírásakor a nettó tartalomról, máskülönben miért kérte volna kiegészíteni. A fentiekből következik, hogy téves és erőltetett azon adóhatósági álláspont, amely szerint a kiegészítő ítéletből tudhatták meg a felek a nettó tartalmat. Egyébként is ezen hivatkozás jogi non sens, mert a bizonyítási eljárás dönti el az ítélet tartalmát, amely 2007. nyarán befejeződött, tehát egyértelműen tudták a felek 2009. szeptember 22-én, hogy az nettóban kerültek megállapításra a jövedelempótló részek. Ugyanakkor még inkább értelmezhetetlen ezen álláspont a költségtérítő rész vonatkozásában, mert az fogalmilag nem lehet bruttó, így ennek vizsgálatát eleve nem tehető függővé sem a Pénzügyminisztérium nyilatkozatától, sem a kiegészítő ítélet keltétől, mert az fogalmilag nem lehet bruttó. Ugyanakkor ebből az is következik, hogy miután a költségtérítő rész vonatkozásába kiegészítő ítélet rendelkezik, tehát azt a 2007-ben jogerőssé vált ítélet tartalmazza, így tehát az adóhatóság szerint is van jelentősége jogerős ítélet járadék elemei tartalmának.

A panaszos jogi képviselője hivatkozott továbbá arra, hogy a Megállapodás 7. pontja nem jelenti azt, hogy a teljes összeg adózik, és a panaszos lemond a mentességi jogáról, a költségtérítő részek és a fel nem bruttósította jövedelem vonatkozásában- ezen értelmezést semmilyen körülmény között nem lehet tulajdonítani, hanem csak arról nyilatkoztak, hogy ha van adó, akkor azt a felszámoló kiszámítja és befizeti, ugyanakkor nem állapodtak meg abban, hogy levonhatja. A felperes/panaszos személyes meghallgatásakor sérelmezte, hogy ő az adó visszaigénylési eljárás során két adóhatósági állásfoglalást szerzett be, amely alapján indította el az eljárást, és amely adóhatósági állásfoglalások a jelenlegi adóhatósági/alperesi állásfoglalásokkal gyökeresen szemben mennek, így ő jóhiszeműen járt el, amikor az adóhatóság állásfoglalásokra alapította indította el az adó visszaigénylési eljárását, így nem járt el méltányosan az adóhatóság, mert a bírságtól el kellett volna tekintenie. Előadta továbbá a panaszos, hogy a legsúlyosabb és a jogállamiságba vetett hitünket ássa alá az pedig az, hogy a revízió nem az anyagi és eljárásjogi jogszabályok alapján folyt, hanem az adóhatóság megkereste a felettes szervét a Pénzügyminisztériumot, hogy az tárja fel számára tényállást, azt a Pénzügyminisztériumot, aki érdekelteként eleve a Ket. 42.§ -a alapján nem járhat el semmilyen szempontból, mert a Megállapodást értékelése körében mint hatóság, valamint jogi álláspontot képviselő fél. Tehát jogszabályok alapján a felperes revíziója nem történt meg, mert a revízió arról szólt, hogy a NAV a Pénzügyminisztériumot kereste meg belső jogsegély keretében arról, mi volt felperes és a [REDACTED] „fa.” közös akarata.

Ezen alperesi eljárás azért jogellenes, mert:

1. a Pénzügyminisztérium nem volt a szerződő fél, nem értelmezheti, hogy a felek miben állapodtak meg.
2. hatósági állásfoglalás arról, mi volt két fél közös akarata egy polgárjogi szerződésben; kizárt és súlyosan jogsértő, hivatali hatalommal visszaélő gyakorlat
3. az alperesi szervezet nem kérhetett volna ilyet, és nem használhatott volna fel ilyet.

A Pénzügyminisztériumot államigazgatási, hatósági mivoltában többek között hozzájárulhat, engedélyezhet, tudomásul vehet, azonban nincs hatásköre, megállapodásokat utólag értelmezni, nincs joga közölni, hogy annak idején mit értett engedélyezésen, hozzájáruláson, stb, mert ilyen lehetőség

nincs a hivatalos eljárásokban. A beadványhoz csatolásra került már a revízió elején átadott jegyzőkönyvben dokumentumok újra annak bizonyításra, hogy nettó jövedelem és költség volt az összes járadék elem, egyiknek sem volt adótartalma, és azt is bizonyítani kívántuk, hogy a felszámoló által beszerzett NAV állásfoglalások valójában nem a NAV álláspontját tükrözik, hanem a Pénzügyminisztérium utasította az adóhatóságot ezen állásfoglalások kiadására, amely hatáskör elvonást jelent, így az adóhatósági eljárás tisztességtelenül folyt és fegyveregyenlőség elvébe ütközik. Ez tükröződik vissza a revízió során tanúsított adóhatósági eljárásban, azzal belföldi jogsegély útján ügyintézők felkérték a Pénzügyminisztériumot a szerződés értelmezésére, arra, hogy bruttóban vagy nettóban állapodtak meg a felek, jóllehet arra semmilyen jogalapja nem volt és a nem is használhatta volna föl ezen álláspontot, miután a Pénzügyminisztérium nem jogosult értelmezni a szerződést, valamint nem is kell értelmezni a szerződést, mert arra sem az adóhatóság sem a Pénzügyminisztérium nem jogosult ahogy korábban kifejtette a Pénzügyminisztérium nyomán az adóhivatal. Az adóeljárásnak nem a megállapodás értelmezése, hanem a becsatolt jogerős ítétek tartalmának a vizsgálata lett volna feladata, amelyet elmulasztottak. A bíróság ítéletét a panaszos 2015. június 1. napján vette át, amelynek száma 26.K.30.927/2014/48 és a 2015. május 14. napján kelt. Az ítélet körében alapvetően megjegyzendő, hogy a panaszos által hivatkozott jogszabályhelyeket is tévesen tárta föl, mert a mentesség körében hivatkoztunk Szja Tv.1. számú mellékletének 6.7 pontjára mely szerint a költségtérítő rész adómentes, erre való utalása hiányzik és téves. Nem hivatkozik arra, hogy részletesen becsatoltuk az alapper bírósági ítéletét és szakértői véleményét, valamint figyelmen kívül hagyta és nem indokolta, hogy a Megállapodás 1. pontjában meg van bontva az elmaradt és jövőben esedékes járadék, így az elmaradt járadékokra nem alkalmazható a megállapodás Szja tv. 73. § (4) bekezdése. Az ítélet átvette az alperesi érvelést teljes egészében, és minden kritika nélkül. Így a bíró a kártérítési járadék per iratanyagainak tanulmányozása helyett arra kényelmesebb, ámde helytelen és okszerűtlen alperesi álláspontra helyezkedett, hogy a kiegészítő ítéletet megelőzően nem tudták a Megállapodást aláíró felek a járadék nettó vagy bruttó voltáról. Ezen állásponttal szemben külön kifejtettük és igazoltuk, hogy éppen a felperes a Megállapodás aláírását követően kérte azt azért kiegészíteni, mert tudta, hogy nettóban terjesztette be a kereseti kérelmét a jövedelempótló részek vonatkozásában és költségtérítő rész volt a keresetben, így semmilyen adótartalma nincs egyik járadék elemnek sem. Miután ezt, mint a perben résztvevő fél tudta, mert évtizedekig tartó bizonyítási eljárás folyt ebben, így ezen álláspont abszurd és iratellenes. A fentiekből okszerűen következik, hogy a törvényszék sem olvasta el az baleseti kártérítési per aktáit, jóllehet az összes ítéletet, szakértői véleményt becsatoltuk. Egyébiránt a kiegészítő ítéletnek a fentiekből következően nincs jelentősége, mert mindkét fél számára tudott állapot volt a nettó jövedelempótló rész, akkor is, ha nincs kiegészítve a bírói ítélet: miután az alapperben nettóban van megállapítva, mert az alapperben és szakértői is nettóban állapította meg és ezt kérte nettóban felemelni az panaszos, tehát nem a kiegészítő ítéletnek a jelentősége, hanem csak annak, hogy mi volt a járadék felemelés jogcíme. Miután a járadék felemelési perben a bíróság rögzítette, hogy ugyanazokon a jogcímen elemelte föl, mint a járadék alapper jogcímei, -miközben nem került felbruttósításra a jövedelempótló részek- így azok egyértelműen és kétséget kizáróan a jövedelempótló részek is nettóban került a jogerős ítéletben is megállapításra. A fentiekben túlmenően a bírósági ítélet a költségtérítő részek vonatkozásában is téves: indokolása szerint azért nem élhette a költségmentesség jogával a panaszos, mert ezt korábban a megállapodásban kellett volna foglalniuk a járadék elemeket és azok részletezését. Megítélésünk szerint azon kívül, hogy ez jogellenes álláspont, mert ha nem kerül megbontásra, akkor tartalmilag ki kell bontani: ez lenne a revízió feladata, ráadásul a panaszos azt többször is részletezte. A leglényegesebb: nincs olyan jogszabály, amely szerint, ha nincs megbontva a megállapodásban a

költségtérítő és nettó járadékrész, akkor nem élhet az adómentességi jogával az adózó. Ezen bírósági álláspont ugyanakkor nincs összhangban azzal az álláspontjával, hogy egyébként tökéletesen mindegy hogy meg van-e bontva elmaradt és jövőbeni járadékra, mindkettő adózik.

Az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő, amelyben hangsúlyoztuk a törvényszék ítéletének anyagi jogszabályba ütközését, és azt hogy csak az alperesi érvelést vette figyelembe az általunk felhozottakat, még a jogszabály hely idézése kapcsán is tévesen idézte, tehát meg sem nézte az általuk hivatkozott jogszabályokat, el sem olvasta az általunk csatolt iratokat.

Hivatkoztunk továbbá az Alaptörvény (2011. 04. 25.) XXII. cikk (1) bekezdésének alapján: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Ez a jog magában foglalja a hatóságoknak azt a kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.” A felperes várakozása ugyanis a jogerős közigazgatási döntés után – amely nem vette figyelembe a felperesi jogszabályi hivatkozásait- az várta a közigazgatási bíróságtól, hogy részletesen kifejtse, indokolja, hogy miért tagadhatta meg alperes - Magyarországon egyedülállóként -a felperes az 1995. évi CXVII. számú a személyi jövedelemadóról szóló törvény - továbbiakban Szja tv. 7. §-a alapján kógens Szja tv. 1. mellékletében foglalt 6.1. és 6.7. pontokban foglalt mentességi okok alkalmazását, amelyet egyösszegű megváltás esetén is alkalmazni kell, amelyet a Pénzügyminisztérium 1996/251. számú állásfoglalása is megerősít.

A felperes várakozása az egész eljárás tartama alatt azt volt továbbá, hogy az alperes és a bíróság vizsgálja meg és olvassa el érdemben a járadékra vonatkozó res iudicata-t okozó jogerős ítéleteket. Becsatoltuk a PKKB 21.P.90.136/1988/111. számú ítéletét, amelynek a 17. és 18. oldalán egyértelműen rögzítésre kerültek, hogy nettóban kerültek megállapításra a bérek és a rendkívüli erőfeszítésből eredő járadékok, a többi járadékelem értelemszerűen nem jövedelem, merthogy költségtérítést tartalmaznak. Csatoltuk azt is, hogy a hitelező járadék-felemelési keresete is nettóban került beterjesztésre, mint ahogy arra is, hogy a Fővárosi Bíróság 5.P.28270/2005/7. számú ítélete rögzíti, hogy az alapperben megállapított jogcímen emelte fel a járadékot. Ezek egyikét sem vizsgálta a jogerős döntés, így az iratellenes és a Pp. 206. §-ba ütközik. A Kúria egyik tanácsa sem olvasta el a Megállapodás 1. pontjában foglalt, a Fővárosi Bíróság 5.P.28270/2005/7. számú ítéletét a PKKB 21.P.90.136/1988/111 ítéletét és az alapper szakértői véleményével valamint a felperes által csatolt kereseti kérelmével összeolvasva, amelyek mindegyike, illetőleg azokat összeolvasva egyértelműen rögzítik a megítélt járadék nettó jellegét. Következésképpen a bíróság 17. oldal tett álláspontja szerint, ha a járadék nettó, akkor hatályon kívül kellett volna a helyezni az alperesi döntést. Nem volt hajlandó összességükben értelmezni az Szja tv., az Alaptörvény és Alkotmány alapelveit és Szja tv. egyéb kógens rendelkezéseit, ugyanis az Szja tv. 4. §. kivonja a jövedelem fogalma alól a nettó bért, míg az Szja tv. 7. § (1) bekezdése pedig kivonja a költséget (költségtérítést) a jövedelem fogalma alól. Az Szja tv. 7. §-a ugyanakkor kógens szabályként, kötelezettségként írja elő az adóhatóság részére a mentességi szabályok alkalmazását és azt, hogy azt a jövedelem kiszámításánál nem lehet figyelembe venni azokat, amelyek mentesek az adó alól. A fentiekre vonatkozólag semmilyen indoklás sincs, az általunk hivatkozott jogszabályokat a Szja tv. 73. (4) bekezdésének jogszerű értelmezésénél még a tényállás feltárásánál is figyelmen kívül hagyta az eljáró bíróság. A fentiekben hivatkozottak szerint a bíróság döntése az Szja 73. § (4) bekezdésének értelmezés körében Alaptörvényben foglalt igazságos és arányos adóztatás elvébe ütközik, amelyet a Magyarország Alaptörvényéről szóló T/2627. számú törvényjavaslat indokolása a XXVIII. cikkhez rögzít:

„A Javaslat a társadalmi igazságosság elvének megfelelően általános jelleggel, valamennyi személyre és szervezetre kiterjedően állapítja meg a közteherviselési kötelezettséget, amelynek célja, hogy a zavartalan társadalmi működéshez, a közösség által ellátandó feladatokhoz szükséges anyagi fedezetet biztosítsa.” E kötelezettség a teherbíró képességen alapul, azaz mindenki olyan részben köteles részt vállalni a közös szükségletek fedezéséből, amennyire ezt körülményei lehetővé teszik.

A Kúria Kfv. I. 35.574/2015/6. sorszámú ítéletével a panaszos felülvizsgálati kérelmét elutasította. Az ítéletét arra alapította, hogy miután nem volt a megállapodásban nem volt megbontva a lejárt járadék, ezért egy jogi megítélés alá esik a jövőben esedékes járadék megváltással.

A jogerős döntés tehát diszkriminatívan értelmezi az Szja tv. 73. § (4) bekezdését, amely szerint az adómentességi jog nem alkalmazható egyösszegű megváltás esetén, függetlenül a járadék tartalmától, akár költségterítő rész akár nettó jövedelem. Felvetődik ezen diszkriminatív értelmezés azért alakult ki a panaszos esetében, -mert mindenki más esetébe alkalmazható a mentesség- mivel a magyar állam fizette ki az egyösszegű megváltást. Önmagában az az értelmezés is diszkriminatív, hogy egyösszegű megváltás esetén az egyébként nem adózó havi járadék adózik. A fentiekben túlmenően az igazságosságos, arányos és méltányos adóztatás alapelveibe ütközik, miután az az álláspontja, hogy függetlenül a járadék elemek milyenségétől a nettó bér és a költség is adózik, miközben azok nem adóznak, mert nem minősülnek jövedelemnek.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

4.1. XXX. cikk (1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése a Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú és a Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú határozataiban és emiatt is kérjük azokat megsemmisíteni, valamint kérjük megsemmisíteni a visszamenőleges hatállyal a jelenleg nem hatályos Szja tv. 73. § (4) bekezdését.

A jogerős ítélet értelmezése alkotmányellenes, amely szerint a már nem hatályos Szja tv. 73. §. (4) bekezdésének olyan értelmet tulajdonítanak, mely szerint az eredetileg nem adózó költségek és nettó bér csak azért adózik, mert egy összegben került megváltásra. Ugyanis a panaszos kétszer adózik a nettó bérből, illetőleg olyan költségből, amelyek nem minősülnek jövedelemnek, illetőleg mentesek az adó alól. Mára a kifizetett járadék, a gyógyszerköltségeit sem fedezi, ugyanakkor, már nem érvényesítheti ezen gyógyszerköltségek emelkedéséből eredő igényeit, mint ahogy más költségeit sem, miután minden költség emelkedik. Így ezen jogértelmezés nem áll arányban a teherbíró képességével és nem áll arányban a gazdasági életben való részvétellel, mert nem jövedelmek után is adózik és a költségek után is, amelyet neki továbbra is ki kell fizetnie. Az Alaptörvény ezen rendelkezését hivatott alátámasztani az igazságos és arányos adóztatás elve, a Szja tv. 1. számú mellékeltben 6.7. pontban foglalt mentességi okok, amelyek helyes értelmezése szerint a költségek és a nettó bér semmilyen nem adózhat, így a Kúria két döntése és Szja tv. 73. § (4) bekezdésének ekként értelmezése az igazságtalan és aránytalan adóztatás elvébe ütközik.

Az alaptörvény (Alkotmány)) ezen rendelkezéseit hivatott alátámasztani az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozata, mely szerint az adóóra kedvezőbb jogértelmezés és az elbírálásokor hatályban lévő jogszabályokat kell alkalmazni. Így miután az Szja tv. 73. §. (4) bekezdése az elbíráláskor nem volt hatályban, így az Szja tv. 1. sz. mellékletének 6.7. pontjában foglalt mentességet kellett volna alkalmazni, tehát a költségtérítő rész adómentességét és a nettó járadékok adómentességét, amelyek egyösszegű megváltás esetén is alkalmazandóak, és amelyek kellő súllyal nem, vagy egyáltalán nem kerültek értékelésre a Kúria döntések során.

A jogszabályhely a Szja tv. 73. § (4) bekezdésének visszamenőleg hatályú megsemmisítését is azon indokból kérjük, mert alapot adhat arra, hogy olyan határozatok szülessenek, hogy függetlenül a költségtérítő rész és nettó bér járadéktól, azok adóztatásra kerülnek, miközben azok alapesetben nem adózhatnak, ellentétben a teherbíró-képesség szerint és a gazdasági életben betöltött szerep szerinti adóztatás elvével.

4.2.XXX. cikk (1) bekezdése-teherbíró képesség arányában történő adózás, a XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése a Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú és a Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú határozatiban és emiatt is kérjük azokat megsemmisíteni

A fenti bírói határozatok azon alapulnak, hogy a járadék egyösszegű megváltásról szóló Megállapodás megváltoztatja a járadék adótartalmát és miután nem kerültek megbontásra a járadék elemek, így a panaszos a nem élhet a költségtérítő részek vonatkozásában szabályozott mentesség jogával és kétszer adózik nettó bér, valamint a lejárt járadék elemek is adó alá tartoznak.

Ezen megállapítások ellentétben állnak Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltakkal, miután a fenti AB határozat rögzíti, hogy az adóügyi (közjogi) és polgári jogviszonyok elválnak egymástól, és nincs jelentősége a felek megállapodásnak csak a jogügylet valódi tartalma alapján kell ügyletet megítélni. Ebből tehát az következik, hogy ha nincs is megbontva a járadék elemek mindegyike, akkor is alkalmazni kell. Ugyanakkor ez nem következik sem a Szja tv. 73. §. (4) bekezdéséből sem, főleg úgy, hogy ezen jogértelmezéssel szemben kifejezett kógens jogszabályi rendelkezés szerint nem adózik, nevesül az Szja törvény 1. számú mellékletében foglalt 6.1. és 6.7 pontja szerint:

A mai napig hatályos személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. számú mellékletének 6. 1. és 6.2. és 6.7.pontja, amely rögzíti, hogy mentes az adó alól a járadék egyösszegű megváltása esetén is

6. A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:

6.7. a 6.1. és a 6.6 alpontban foglalt rendelkezések alkalmazása során (kivéve, ha e törvény ettől eltérően nem rendelkezik)

a) az olyan kártérítés, amelyet a károsult költségeinek fedezetére fizetnek ki, ideértve azt is, ha a költségek a jövedelem megszerzése érdekében merültek fel,

b) a költségtérítést és a jövedelmet helyettesítő kártérítést is tartalmazó járadék, vagy annak egyösszegű megváltása esetén a költségtérítő rész,

4.3. XXIV. cikk (1) bekezdése – a tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelménye, törvény előtti egyenlőség, XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, Tisztességes eljáráshoz való jog és indokláshoz való jog megsértése a fenti Kúriai határozatokban

Fenntartjuk a fentiekben írottak, amely szerint nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely alapján csak akkor lehet a mentességet érvényesíteni egyösszegű megváltás esetén, ha a járadéktartalmak meg vannak bontva.

Ugyanakkor iratellenes és nem merítette ki azon hivatkozásunkat egyik Kúria döntés sem, amely szerint a Megállapodás 1. pontjában az elmaradt járadék külön ki volt számítva, így azon álláspontok mely szerint azért nem illeti mentesség az elmaradt járadék vonatkozásában téves, iratellenes.

A megállapodás 1. pontja:

A fentiekből egyértelműen következik hogy a lejárt/elmaradt járadék meg volt bontva, erre vonatkozó utalással a Kúria egyik tanácsa sem vizsgálódott, így a jogerős ítéletek iratellenesek:

1. Felek megállapítják, hogy a Fővárosi Bíróság 5.P.28270/2005/7. sorszámú ítéletében arra kötelezte a [REDAKTOR] Rt-t, hogy [REDAKTOR] részére 2000. január 1.-2007. január 1-ig terjedő időszakra: 33.050.412 Ft, továbbá 2007. január 1.-2009. február 1-ig terjedő időszakra: 12.662.500 Ft, valamint 2009. február 1-től további havi 506.500 Ft összegű járadékot fizessen meg.

4.4. XXX. cikk (1) bekezdése-teherbíró képesség arányában történő adózás, a XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése és XV. a megkülönböztetés tilalmába ütközik, valamint a jogbiztonságot sértik Kúria határozatok:

Diszkriminatívnak véljük, hogy csak azért kell a nem adózó járadék után adóznia a panaszosnak, mert egyösszegű váltották meg, és mert nincs megbontva részletesen. (Egyébként értelmezhetetlen hogy miért lenne a megbontásnak jelentősége, miközben egyik járadékelem sem adózik, így ha meg bontással is ugyanazt érnék el, egyik elem sem adózik. Ha pedig egyik elem sem adózik, miért kellene megbontani?) Így egyrésztől okszerűtlen mindkét Kúria ítélet, másrésztől, mint említettük, iratellenesek is, mert a lejárt járadék az 1. pontban megbontásra került, tehát a Kúria indoklásából az következik, hogy legalább az elmaradt járadék esetében arról kellett volna rendelkezni, hogy az nem tartozik adó alá.

Tehát ha konzekvens kívánt volna a Kúria két tanácsa magához maradni és valóban a megbontáson múlik az, hogy adózik vagy nem járadék, akkor minimálisan a múltbeli, mintegy 50.000.000.-Ft összegű lejárt járadék esetén rendelkeznie kell volna annak az adómentességéről.

A Kúriai döntések arra az álláspontra helyezkedtek, hogy pusztán abból tényből, hogy egyösszegű megváltásban állapodtak meg felek a panaszos adózni köteles olyan járadék után, amely egyébként nem adózik. A panaszosnak ugyanis háromféle járadékfajtája volt:

-Költségtérítő rész- mentes az adó alól,

-nettó járadék- nem tartozik az Szja hatálya alá, mert nem jövedelem,

-Lejárt ki nem fizetett járadék szintén nem adózik, mert költség és nettót tartalmaz.

A fentiekben támadott bírói értelmezéssel szemben 2012. február 28-i és 2012. május 8-i kiadott állásfoglalásban az adóhatóság azt közli, hogy az az adóhatósági gyakorlata szerint a költségtérítő részek nem adóznak és a nettó jövedelem nem tartozik az Szja törvény hatálya alá, valamint a 1/2006. PK vélemény szerint fel kell bruttósítani a nettó bért. A fenti adóhatósági joggyakorlathoz képest és a releváns jogszabályokhoz képest, a Kúria diszkriminatívan másként ítéli meg az ügyet, anélkül, hogy konkrét jogszabályi ellenzéseket végezne, csak azért utasítja el a felülvizsgálati kérelmeket, mert egy összegben kerültek megváltásra és nem kerültek megbontásra a járadék egyes elemei. Azt nevezzük diszkriminációnak, hogy miközben az adóhatósági gyakorlat teljesen eltérő és 1. számú melléklet 6.7. pontjából egyértelműen következik, hogy egyösszegű megváltás esetén is alkalmazni kell az adómentességi jogot, és a nettó bér az nem minősül jövedelemnek-ebben az esetben – az Art. 7. § (1) bekezdésével- a Kúria a kógens jogszabálytól és kizárólag a panaszos esetében adónak minősít nem adózó költségeket és nettó járadékot, jóllehet az adóhatósági gyakorlat ettől eltérő. Ugyanúgy a felbruttósítás kérdéskörében is diszkriminatívak és a jogbiztonságot sértők a fenti döntések. A Kúria egyik tanácsa sem indokolja, hogy adóhatósági általános joggyakorlatot miért nem alkalmazható ezen ügyben. A felbruttósítás elmaradása pedig igen jelentős anyagi veszteséget okoz a panaszosnak, mert a felbruttósítás érintené nyugdíja alapját is.

Megítélésük szerint a járadék kifizetésnek módja, az egyösszegű megváltás és az, hogy a nincs megbontva részletesen a nem adózó járadék elem (csak az 1. pontban a lejárt járadék nem teszi lehetővé, hogy a Kúria azt akként értékelje, hogy a panaszos lemondott volna a mentességi jogáról és adózni szeretne. A Megállapodásban foglalt 7. pont egyéként is a helyes értelmezése szerint csak akkor kell adózni, ha valóban adóköteles jövedelemről van szó. Ugyanakkor a Kúria döntésével ellentétesen miután a levonás szó nem került bele a megállapodásban így teljesen egyértelmű, hogy nem állapodtak meg abban, hogy levonhat bármilyen részt a 118 millió forintból, tehát valójában abban állapodtak meg, hogy nincs adólevonási joga a felszámolónak, éppen azért mert nem adózik a járadék egyik eleme sem. A 7. pont azonban csak akkor alkalmazható, ha valóban adóról van szó. Illetőleg ezen pontban nincs szó levonásáról, így már csak azért sem állapodhattak meg abban ahogy adózik az egyéként nem adózó járadék.

A jogbiztonságot sértik a fenti Kúriai határozatok:

A 2012. február és 2012. májusi adóhatósági joggyakorlat elemzésekkel az Szja tv. 7. § (1) bekezdésével, az Szja tv. 1. sz. mellékletének 6.7. pontjával ellentétesek a Kúria két tanácsának döntései. Így sérti a két határozat a fenti jogszabályokat valamint a jogbiztonság elvét, ha nem egységes a jogalkalmazás Magyarországon, márpedig az Szja tv. 73. § (4) bekezdése ezek szerint többféleképpen lehet értelmezni, így a megítélésünk szerint ezért helyes annak visszamenőleg hatályú megsemmisítése.

4.5. XXX. cikk (1) bekezdése-teherbíró képesség arányában történő adózás, a XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése és XV. a megkülönböztetés tilalmába ütközik, valamint a jogbiztonságot sértik Kúria határozatok valamint a Szja tv. 74. § (4) bekezdése, valamint a Csódtv. 62. § (5) bekezdésének kialakul joggyakorlata.

A Kúria két tanácsának határozata szerint a panaszos azért nem élhetett a mentességi jogával és ezért kell adóznia, mert a 2009. szeptember 22-i megállapodással módosult a járadék adótartama is, és a 7. pontban foglalt szerint a felek a járadékot teljes egészben az Szja tv. 73. § (4) bekezdése alá helyezték

és függetlenül a járadékok valódi tartalmától azok teljes egészében adóznak. A fentiekből következően a Megállapodás aláírásának körülményeit szükege megemlítenünk, illetőleg az hogyan került aláírásra.

A panaszos tudta, hogy a járadék megfizetése vonatkozásban az állam felelősséggel tartozik a Csódtv. 62. § (1) bekezdése szerint a járadék panaszos részére történő megfizetéséért. Ebből az következik, hogy a panaszos tudta, hogy ezen felelősség a teljes járadék megfizetésére szól, annak a maximális összegét is ki kell fizetnie az államnak.

Ezzel szemben a magyar állam nevében eljáró Pénzügyminisztérium és a Csódtv. 62. §. (5) bekezdése és a felszámoló együttműködése lehetővé tették, hogy ezen korlátlan állami felelősséget a hitelező érdeke ellen korlátozzák. Csódtv. 62. § (5) bekezdése értelmében a kizárólag a felszámoló terjesztheti elő a panaszos járadékigényét a Pénzügyminisztérium felé az állami felelősség érvényesítése körében. Azonban a felszámoló nem fizette ki 2004 óta a panaszos járadékát, de be sem jelentette a Pénzügyminisztérium felé. Ennek körében a panaszos kártérítési keresetet terjesztett elő a felszámoló szervezet ellen, amelyben a Fővárosi Törvényszék 37.P.24.624/2010/24. sorszámú ítéletében megállapította, hogy a felszámoló semmilyen értékelhető magyarázatot nem adott, hogy miért nem jelentette be a Pénzügyminisztérium felé a járadékigényt, így kártérítési felelőssége fennáll:

Az alperes semmilyen értékelhető indokát nem adta késedelmes intézkedésének, a közel tíz éves időtartam alatt felhalmozódott követelés késedelmes rendezésének, a kártérítési felelősség alól kimenteni tehát nem tudta magát. Az eredeti követelést a felperes az időközi teljesítésre figyelemmel leszállította, de a perköltségre változatlanul igényt tartott és a teljesítésre figyelemmel ebben a tekintetben pernyertesnek minősül.

A felszámoló akkor jelentette be a panaszos igényét a Pénzügyminisztériumhoz, amikor kártérítési peres eljárást indított ellenen a panaszos. Mint utóbb kiderült a panaszos számára, a felszámoló biztosítási ajánlatokat is kért be az egyösszegű megváltás vonatkozásban, amelyről csak a Pénzügyminisztériumot tájékoztatta. Azonban ezen biztosítási ajánlatokról nem tájékoztatta a panaszost, jóllehet a felszámoló a Csódtv. preambuluma szerint a hitelezők érdekében kell eljárnia. Ekkor kért ajánlatot a panaszostól a járadék egyösszegű megváltása vonatkozásában, azonban elhallgatta, hogy csak a jövőbeni megváltásra a biztosítók 130 millió forintos ajánlatot adtak.

A panaszos így 2009. február 5-i napján ajánlatot tett, amelyben (a Kúria határozataival ellentétben) megbontásra kerültek az elmaradt és jövőben esedékes járadékok, így az egyösszegű megváltás vonatkozásában 115 millió forintot adott meg a panaszos. 2009. augusztus 26-án 120.000.000.-Ft –os ajánlatot tett. A felszámoló átküldte a Pénzügyminisztériumtól származó blanketta szerződést, amelybe a panaszos nem adhatott lényeges javítást, miután a felszámoló ezt a blankettát tudja a Pénzügyminisztériummal elfogadtatni. A panaszos ilyen előzmények után kénytelen volt aláírni 2009. szeptember 22-i Megállapodást, mert már 5 éve nem kapta a járadékát. A felszámoló közölte – éppen a 7. pontra rákérdezve,- hogy miután azt a Pénzügyminisztériummal leegyeztette már nem tud módosítani.

Megállapítható tehát hogy a Csódtv. 62. § (5) bekezdése a hitelező igényérvényesítését gátolja, mert kizárólag a felszámoló jelentheti be, azonban a felszámoló ellenérdekelt abban – a

Pénzügyminisztériummal egyetemben- hogy a hitelező a megkapja az a járadékának a maximumát. Ezt követően a nem csak a járadék igény minimalizálásában játszott össze a felszámoló és a Pénzügyminisztérium, de az egyösszegű megváltással és a 7. pontban foglalt blanketta még adót is kellett fizetnie, miközben ezen járadékok mentesek az adó aló, illetőleg nem tartoznak a Szja tv. hatálya alá. Megítélésünk szerint visszaélésszerű joggyakorlatot alapoz meg a felszámolók részéről az, hogy kizárólag ők járhatnak el a bejelentés ügyében, anélkül, hogy tájékoztatniuk kellene a hitelezőt egyéb körülményekről. A felszámolókat a Pénzügyminisztérium nevezi ki, így ezen szerv érdekeit képviselte és nem a hitelezőét. Így nemcsak visszaélésszerű joggyakorlathoz vezet a Csódtv. 62. § (5) bekezdésnek fenntartása, hanem a felszámoló szervezet összejátszáshoz is vezethet a hitelező/panaszos ellenérdekű felnek minősülő az állam nevében eljáró Pénzügyminisztériummal.

Ezen állításunkat támasztja alá azt is, hogy a felszámoló a Pénzügyminisztériumtól kért állásfoglalást a Szja 73. § (4) bekezdésének értelmezése körében, amely Pénzügyminisztérium ellentétben az korábbi állásfoglalásaival, adónak nevezte az egyébként nem adózó járadék-elemeket is. A Pénzügyminisztérium ezt követően ezen állásfoglalást kényszerített rá az adóhatóságra is, ellentétben a korábban kialakult adóhatósági joggyakorlatra.

4.6. XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése

Abban az esetben, ha adó lenne a 29,5, millió forint, akkor adóigazolást kellett volna a felszámolónak a panaszos részére 2009. november 12-ig és azt az adóhatósághoz kellett volna befizetnie.

A felszámoló 2010. május 22-én letétbe helyezte a 29,5 millió forintot. Ezen összeg vagy a panaszost vagy az adóhatóságot illeti. A Pesti Központi Kerületi Bíróság azt 21.P.50.901/2010/9. számú végzésével teljesítési letétként elfogadta. A panaszos bejelentésére az adóhatóság revíziót folytatott a felszámolónál, amely megállapítás nélkül zárult, ezzel gyakorlatilag elismerve, hogy a 29,5 millió forint nem adó, máskülönben az adóhatóság kötelezte volna felszámolót annak befizetésére és a panaszos részére adóigazolás kiállítására. A letétért a mai napig nem jelentkezett az adóhatóság, azonban erre vonatkozólag, mind az adó megállapításához, mind a behajtáshoz fűződő joga 2015. december 31. napján elévült. Így ezen 29,5 millió forint, biztosan nem lehet személyi jövedelemadó. Továbbá a felszámoló a panaszosnak a mai napig nem állított ki jövedelemadó igazolást, így az a panaszos adófolyószámláján sem jelentkezik. A felszámoló azonban bejelentette igényét ezen összegre, mint Letevő. A Fővárosi Ítéltábla szerint ezen összeget a letevő felszámoló szervezet 2018-ban visszakaphatja. Bejelentettük a Kúria mindkét tanácsának, hogy rendelkezzenek a letétben lévő 29,5 millió forintról, azonban azt egyik tanács sem tette meg. Így a 29,5 millió forint a felszámolóhoz fog visszakerülni, ahhoz, akinek semmilyen jogcíme nincsen rá.

A fentiek alapján legalább kérjük két Kúria határozatot megsemmisíteni, illetőleg kiegészítésre és az eljárás ebben a körben történő lefolytatásra szíveskednek kötelezni a Kúria mindkét tanácsát, miután kérjük kiegészíteni a Kúria döntéseit azzal, hogy a letétben lévő 29,5 millió forint adó megállapítási és végrehajtási joga elévült, így az a panaszos részére kerülhet kifizetésre.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A Kúria határozatai ellen nincs lehetőség további jogorvoslati eljárásra. Perújítási eljárást nem kezdeményeztünk.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

alkotmányjogi panasz indítványt kiegészítése

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az a személyi jövedelem adóról szóló 1995. évi CXVII. törvény -a továbbiakban Szja tv.- 73. § (4) bekezdésének és Szja 1. számú mellékletében foglalt visszamenőleges hatályú alaptörvény ellenességét valamint a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi IL. törvény 62. § (5) bekezdésének alaptörvény ellenességét valamint a Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú és a Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú ítéleteinek valamint 10.Fpkh. 01-2010-201., majd 10-Fpkh. 01-13-19, Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. jogerős végzése, valamint a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.30.92762014/48. számú ítéletének és Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága 2927339551 és Nemzeti Adó-és Vámhivatal Kelet-budapesti Adóigazgatóságának 3457529. számú közigazgatási határozat alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdését, XV. cikkét, XIII. cikk (1) bekezdését, B. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és XXX. cikk. (1) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

2. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés (ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

a személyi jövedelem adóról szóló 1995. évi CXVII. törvény -a továbbiakban Szja tv.- 73. § (4) csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi IL. törvény 62. § (5) bekezdésének a

Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú ítéletnek és a Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú végzésének megsemmisítése

Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú ítéletét 2016. április 28. napján került kézbesítésre

Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. számú végzése 2016. május 18. napján került kézbesítésre

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

XXX. cikk (1) bekezdése- Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog

XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése

XV. cikk- a megkülönböztetés tilalma

XXIV. cikk (1) bekezdése – a tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelménye, törvény előtti egyenlőség

B cikk (1) bekezdés- jogállamiság

3. A közvetlen érintettség kifejtése

(az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

Fenntartjuk korábbi beadványukban foglaltakat. Röviden a tényállás összefoglalás:

A panaszos járadék felemelése iránt pert indított a Fővárosi Bíróság előtt 5.P.28.270/2005 ügyszámon, melyben az 5. sorszám alatt, amely 2007. március 24. napján jogerőre emelkedett. A miután járadékban költséget ítélt meg a bíróság valamint miután az 1986-os évet vette alapul, nettó bért. A nettó bér nem került felbruttósításra.

A panaszos által bejelentett igénnyel sem a felszámoló sem a Pénzügyminisztérium nem kívánt érdemben foglalkozni, a felszámoló nem jelentette be a Csődtv. 62. § (5) bekezdése alapján az igényét a Pénzügyminisztérium felé, de ki sem fizette azt, a Pénzügyminisztérium pedig arra való hivatkozással tagadta meg a panaszos által bejelentett járadékot befogadni és kifizetni, hogy a Csődtv. 62. § (5) bekezdése szerint csak a felszámoló járhat el a hitelező érdekében.

Végül a felszámoló ellen indított kártérítési peres eljárást követően a felszámoló ajánlatot kért a panaszostól a járadék egyösszegű megváltása vonatkozásában. Felperes úgy döntött, hogy egy összegben kéri a járadékot, mert attól félt, további éveket kell várni, mire folyósítják. Az egyösszegű megváltás előtti megbeszéléseken csak a felszámolóval lehetett tárgyalni, aki a Minisztériummal való egyeztetés után hozta minisztériumi „diktátumokat”, vagy hogy milyen blankettát szerződést hajlandó aláírni. A csődtörvény szerint a felszámoló a hitelező érdekében jár el, ténylegesen azonban a felszámoló csak a Pénzügyminisztériummal való megállapodásait közvetíti. Felperes hiába nem akart lemondani a Megállapodásban felszámoló elleni kártérítési igényéről, a felszámoló által közvetített Pénzügyminisztériumi fizetési kötelezettségért elvárta a lemondó nyilatkozatot. A már említett és részletesen bemutatott eljárásban a felszámoló a saját és a Pénzügyminisztérium érdekében jár el. Vagyis kialakítottak egy olyan eljárást, ami megakadályozza csődtörvény érvényesülését, vagyis azt, hogy a járadékos a jogerős ítéletben megítélt kártérítéséhez hozzájusson teljes egészében.

Ez a jogszabályok és a jogerős ítéletek jogszerű végrehajtásnak kijátszására létrehozott eljárás, amely önmagában is alkotmányellenes.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

XXX. cikk (1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése, a Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú és a Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú határozataiban és emiatt is kérjük azokat megsemmisíteni, valamint kérjük megsemmisíteni a visszamenőleges hatállyal a jelenleg nem hatályos Szja tv. 73. § (4) bekezdését, valamint a Csődtv. 62. § (5) bekezdését.

Felperes 2009 októberében megkapta a járadékának egy részét, a levont 25%-os „adó” után. Az adózás rendjéről szóló jogszabály, Art. 1 számú melléklete szerint a levont adót a felszámolónak 2009. november 12-ig be kell vallania, be kell fizetnie és adóigazolást kell kiadnia panaszos részére. 2009. november 12-e után a levont összeggel – ha az adó – a felszámoló nem rendelkezhet. Ezzel szemben a felszámoló a mai napig nem vallotta be, nem fizette meg az „adót” és nem állított ki adóigazolást sem, az Art. 25. §-a, 35.§ (1) és (2) bekezdése, 46. §. (1) bekezdései kógens rendelkezései ellenére. A felszámoló emellett saját nyilvántartásában is köteles adónemenként nyilvántartani az adót, és könyveibe bevezetni. (Art. 44. §, 45.§.).

Ténylegesen ezek közül a felszámoló a mai napig egynek sem tett eleget.

Az adóhatóság ezek teljesítésére nem szólította fel, sőt semmilyen adóhatósági eljárást sem kezdeményezett a felszámoló ellen, soha nem szólította fel az adó megfizetésére és soha nem kérte a letétbe helyezett 29.5 millió forint lefoglalását stb.

A felszámoló arra hivatkozott, hogy a Pénzügyminisztérium és adóhatósági állásfoglalására várt, majd az állásfoglalások átvételét követően 2009 novemberében erre hivatkozva (hogy ezek szerint a levont összeg levonása jogos volt) felperesnek nem fizette ki a visszatartott 25% levont összeget. Ellenben nem fizette be az adóhatóság részére sem. A Pénzügyminisztérium által jegyzett 15857/1/2009 számú, 2009 november 5-i keltű állásfoglalásban, közlik, hogy egyösszegű megváltás a jövedelem mellett költségeket is tartalmaz, akkor az egész összeg 25% adóval adózik. Tehát a felszámoló birtokában volt 2009 november 5-én az az állásfoglalás, amelyre hivatkozva törvényesnek tartotta a 25% levonását, így nem csak kötelezettsége, de lehetősége is volt 2009 november 12-ig az adót bevallani, befizetni, és az adóigazolást kiállítani. Azonban nem ezt tette.

A 29,5 millió forint 2010. május 27-i bírósági letétbe helyezésig a felszámoló szándékosan és jogtalanul magánál tartotta a 29,5 millió összeget. Ez jelentős adóbírságot is megalapozó eljárás volt. Egészen hihetetlennek tűnik, hogy ezek után a felperes kérésére indult adóhatóság revízió „megállapítás” nélkül zárult 2010 október 19-én. Tehát ezen revíziós eljárás egyértelmű bizonyíték arra, hogy a 29,5 millió Ft nem tartozik az Szja tv. hatálya alá. Minden adóhatóság és bírósági eljárás során teljesen mellőzték azt a tényt, hogy az összeg a

adóhatóság revízió szerint sem adó, és ezzel ellentétes állásfoglalások nem is lehetnek érvényesek.

Ennek következtében alakult ki mára az a teljesen alkotmányellenes állapot, hogy:

1. Az adóhatóság az adott összeget soha nem kérte, hiszen nem adó
2. A bíróságok minden szinten elutasították felperes követelését az összegre
3. A bírósági ítélet szerint a letéti szerződésből a felszámoló az 5 éves türelmi a 29,5 milliós összeget (ami felett semmilyen rendelkezési joga sincs 2009 november 12 óta).
4. Vagyis a felszámoló juthat a pénzhez, minden jogalap nélkül

Egészen szürreális az, hogy felperes hiába írta le a perekben minden szinten ezt a tényt, a bíróságok mellőzték, sőt egyetlen ítélet sem foglalkozott sem ezzel a ténnyel, sem a jogszabályi követelményekkel, így többek között a kógens rendelkezésekkel. Egészen biztosan alkotmányellenesek azok a bírósági döntések, amelyek összességében oda vezettek, hogy a jogcím nélküli szereplő, a felszámoló kezébe jut a 29,5 millió Ft. Nem ismeretes a hazai adózás történetében, hogy amennyiben az adóhatóság jogszerűnek tartja azon adó levonását, amelyet nem kér, nem hajt be, és a revízió szerint nem is adó. Ha egy adót levonnak azt kötelező befizetni az adóhatóság részére. Adót nem lehet bírósági letétbe helyezni, a bíróság adót nem fogadhat be letétként. Ha nem adó, akkor ki kell fizetni a jogosultnak. A bíróságok feladata a felperes vagyoni igényének ebből szempontból is történő jogszerű elbírálása, ami jelen esetben nem valósult meg.

XXX. cikk (1) bekezdése-teherbíró képesség arányában történő adózás, a XX. cikk (1) bekezdése- az egészséghez fűződő jog, XIII. cikk (1) bekezdése- tulajdonhoz fűződő jog megsértése, az Alkotmánybíróság 724/B/1994. számú határozatában foglaltak megsértése és XV. a megkülönböztetés tilalmába, XV. cikk- a megkülönböztetés tilalmába, XXIV. cikk (1) bekezdése – a tisztességes hatósági és bírósági eljárás követelményébe és B cikk (1) bekezdés- jogállamiság, a jogbiztonság követelményébe sértik Kúria határozatok:

Felperes megbízására [REDACTED] állásfoglalást kért, és kapott [REDACTED] aláírással az adóhatóságtól, 2012 február 28 dátummal. Ebben az alábbi értelmezés van, amely a felperes Megállapodás aláírásának is felperesi értelmezése volt:

A Sza 73. §. (4) bekezdést a jövedelempótló kártérítés egyösszegű megváltására kell alkalmazni, azonban ilyen kártérítést felperesnek nem ítélték meg, hiszen az Sza. IV. fejezet 4. §-a szerint a jövedelem fogalma tartalmazza az adót. Emellett tartalmilag az állásfoglalás hivatkozik a Sza 7. §-ra, mely szerint a bevételnek nem része (így nem jövedelem), amely adómentes az sza törvény 1. sz. melléklete szerint, vagy egyébként is adómentes. Vagyis felperes járadéka az egyösszegű megváltás esetén nem adózik, rá nem vonatkozik a 73. § (4) bekezdés. Az az értelmezés teljesen jogellenes, hogy felek úgy állapodtak volna meg, hogy a nem adózó egyösszegű járadékból felperes önként szeretne adózni. A levont 25% nem is adó, mint ahogy bemutattuk az előzőekben.

Súlyos ellentmondásokat is rejt magában az adóhatóság és a bíróságok jogértelmezése.

1. Ez alapján a 73.§. (4) bekezdés ugyanúgy vonatkozik a bruttóban megítélt járadékra, mint a nettóban megítéltre. Az előbbi esetben tehát a járadékos adónyereséget érhet el (hiszen a járadék megítélése idején 40% volt az adó, valamint a bruttó tartalmazta a járulékokat is: többek között nyugdíj és egészségbiztosítási járulékot), a második esetben azonban a járadék kétszer adózik, egyszer sávosan, egyszer 25%-al. Ez a kétszeres adóztatás tilalmába is ütközik. Miközben mindkét esetben a járadékos részére a bíróság ugyanazt a kifizetendő járadékot ítéli meg.

2. A panaszos azon érvelését is elutasították, hogy az 1988. január 1. előtt megítélt járadék esetében csak bruttósítás után lehet adót levonni: az elutasítás érve az volt, hogy felperesnek 1988 január 1. után ítélték meg a járadékot. Vagyis nem a járadék alapjául szolgáló jövedelem keletkezésének éve számít, hanem az ítélet éve. Ha 1988. január 1. után volt az ítélet, akkor a megítélt járadékra nem vonatkozik a nettó jelleg. Vagyis bruttó, így adózik. Ez alapján, felperes járadékából hiába vonta le a KIRENDELTELT IGAZSÁGÜGYI KÖNYVSZAKÉRTŐ AZ ADÓT ÉS A JÁRULÉKOKAT, MÉGIS BRUTTÓNAK KELL TEKINTENI. E SZERINT KIFIZETÉSKOR ISMÉT LE KELL VONNIA EZEKET A TÉTELEKET.

3. A felszámolás során 2004-ben a [REDACTED] Rt. ellen kötelező adóvizsgálat volt, amely a közbenső mérleg szerint nem állapított meg adóhiányt. Vagyis a felperesi járadékból mégsem kellett levonni adót, ezek szerint úgy is lehet értelmezni, hogy az 1988. január 1. utáni ítélet is nettó, vagyis az Szja tv. 1 sz. melléklete (adómentes bevételek) rá vonatkozik, jelen peres eljárásokban pedig bruttó, vagyis rá inkább az szja 73§ (4) bekezdés vonatkozik.

4. A 1/2006) PK. vélemény szerint, ha nettóban volt az ítélet, akkor bruttósítani kell, és utána lehet adót levonni, és azt be kell fizetni. A bruttósítás tartalmazza az szja adót és a járulékokat is. Miközben az 1988. január 1. után hozott, de még e dátum előtt keletkezett jövedelmekre ez nem vonatkozik az adóhatóság szerint.

Ez a jogszabályi értelmezés és a mögött is fellelhető jogszabályi ellentmondások súlyos diszkriminációra adnak lehetősége. Ugyanazt az adótartalmat hordozó bevételek teljesen másképpen minősíthetők, ugyanakkor nem lehet eltérés sem a folyósított, sem az egy összegben megváltott ugyanolyan járadék összeg között, attól függően, hogy a bíróság azt éppen nettóban vagy bruttóban ítélte meg. Ezt erősíti meg a hivatkozott PK. vélemény is.

Végezetül az alábbiakban összegeznénk a felperessel történeteket és azok következményét: Felperes részére jogerősen megítéltek járadékot, amely kizárólag költségeket és nettó jövedelem elemeket tartalmazott. Az egyösszegű megváltásra a felszámoló biztosítási ajánlatot kért és kapott, amely a jövőbeli megváltás összegét kb. 130 millióban határozta meg. Ez az összeg jellegéből kifolyólag már diszkontált volt, és tartalmazta egy évi mintegy 2% emelést fedezetét is. Ezt a felszámolóval együttműködő Pénzügyminisztérium eltitkolta, és az összeget újra diszkontálta, mint később kiderült, 74 millió Ft-ra: amelyet, a nettó összegeket és költségeket tartalmazó járadékból számoltak ki (az összeg kiszámítása teljesen ismeretlen). Ebből még le kellett a hitelezővel szemben a felszámolónak 2 milliót lealkudnia, jelezve, annál többet nem hajlandók fizetni. Az így keletkezett összeget átminősítették bruttó jövedelemnek

(szemben a [REDACTED] által jegyzett ADÓHATÓSÁG értelmezéssel), és leadóztatták a költségeket és a nettó jövedelmet.

Így felperes jogerős ítéletében megítélt összegből kétszer diszkontáltak, és kétszer adóztatták.

A levont 29,5 millió azonban nem adó, az nem kellett az adóhatóságnak (az adóhatósági revízió is ezt állapította meg) a felszámoló fogja eltenni 2018-ban.

Ezek alapján felperes az elmaradt körülbelül 50 milliós járadékát (ami adómentes) és a jövőbenit is megadóztatták. Így felperes az elmaradt járadékon felül 38,5 millió Ft-ot kapott. Ami az 506 ezer Ft-os megítélt havi nettó járadék alapján kb. 6 évnyi járadékot tesz ki. Ez körülbelül 2015 decemberéig el is fogyott. Vagyis felperes élete végéig járadék nélkül maradt, ami a jogerős bírósági ítélet negligálását jelenti, azzal az eljárással, amit a Pénzügyminisztérium kialakított. A leírt jogszabályi értelmezésre a Pénzügyminisztérium adott utasításokat (egyrészt [REDACTED] utasításán keresztül, másrészt a belső jogsegély eljárása útján).

(Megemlítenénk, hogy belső jogsegély esetén a más hatóságnál keletkezett adat és irat kérhető meg. Jelen esetben azonban a kifizetésben érintett főosztály a saját értelmezését közölte a 2009-es Megállapodásról, ami valótlan tartalmú irat, és kizárólag csak jogellenes utasítást tartalmaz. Nemzetgazdasági Minisztérium szám: 3571658454/380020, 2012 július 13: „a megállapodásból kiderült az is, hogy bruttó összegről van szó”. Ez azonban, amelyet az adóhatóság alapul fogadott el, és a bíróságok is, nem jogsegélyi tény, vagyis nem adat és nem irat, hanem vélemény, amelyet azonban nem is közöltek (mivel az utalványozás ráutaló magatartással történt). Ez azt jelenti, hogy a Pénzügyminisztérium olyan ügyben adott utasítást a neki kedvezőbb értelmezésre, amiben közvetlen anyagi érdekeltsége volt. Ezzel ugyanis nem a Minisztériumnak kellett a PK vélemény szerinti felbruttosítás után az adót megfizetnie, hanem felperesnek kellett adóznia a költségekből és a nettó jövedelméből. Ez az eljárás nem csak diszkriminatív és tisztességtelen, hanem súlyosan veszélyezteti a jogbiztonságot és a jogba és jogalkalmazásba vetett bizalmat.

Egyben jelentősen megkárosított az államkincstár adóbevételi számláját, hiszen az így levont 25% jóval kisebb, mint a bruttosítás után befizetendő adó nagysága. Felperes elvesztette a nyugdíjának azt a részét, amelyet a megítélt jövedelme után kellett volna kapnia. A Minisztérium lemondatta a felszámoló elleni kártérítésről is.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma [REDACTED] Rt felszámolója elleni kifogási eljárás a felszámoló mulasztása ellen (Fővárosi törvényszék 10.Fpkh. 01-2010-201., majd 10-Fpkh. 01-13-190, 2015. március 3. a Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. számú végzése amelyet,

2015. május 22-én vettünk át. Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. számú végzése 2016. május 18. napján került kézbesítésre.

A jogerős közigazgatási határozat ellen bírósági felülvizsgálatot kezdeményeztünk, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi 26.K.30.927/2014/45. számú ítéletben elutasította a kereseti kérelme, amelyet a Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú ítéletét 2016. április 28. napján került kézbesítésre.

A Kúria határozatai ellen nincs lehetőség további jogorvoslati eljárásra. Perújítási eljárást nem kezdeményeztünk.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Kelt: Budapesten, 2016. június 28. napján.

Indítványozó képviselőjében:

Jogi képviselő aláírása

Melléletek:

Kelt: Budapesten, 2016. június 20. napján.

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, abban az esetben, amennyiben az indítványozó jogi képviselővel jár el
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. a Fővárosi Törvényszék 5.P.28.270/2005/ 5 számú ítélete
4. 2009. február 9-i ajánlat
5. 2009. szeptember 22-i Megállapodás
6. Fővárosi Törvényszék kiegészítő ítélete

7. 2010. július 9-i letét elfogadó határozat
8. 2010. október 19-i adóhatósági ellenőrzés eredménye, amely nem állapított meg adót
9. 2012. február 29-i adóhatósági joggyakorlat elemzés
10. 2012. május 1. napján kelt adóhatósági joggyakorlat elemzés
11. Fővárosi Törvényszék 37.P. 24.624/2010/24. sorszámú ítélete
12. Fővárosi Ítéltábla 5 Pf.21.229/2013/6. számú ítélete
13. Fővárosi Törvényszék 10.Fpkh. 01-2010-201., majd 10-Fpkh. 01-13-19, számú végzése
14. Fővárosi Ítéltábla 15.Fpkh.44.035/2014/3. végzése
15. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26. K.30.927/2014/48. sorszámú ítélete
16. Fővárosi Ítéltábla 3 Pkf.26.944/2015/2. számú végzése
17. Kúria Kfv. I.35.547/2015/6. sorszámú ítélete
18. Kúria Gfv. VII. 30.244/2015/4. sorszámú végzése